

Politiszko zinos.

Karė Maskolijos su Japonija.

Iš paskutinių atėjusių žinių pasirodė, jog telegramai carui apie tikrą dalyką stovį Port Arthuro jenerolas Stoesel siuntė ne su vienu laivu „Rostropny“, bet su 4 panašiais laiveliais, iš jų tik vienas pasisekė prisigriebti Čifu ir perduoti telegramą biurai „Stoeselio telegrama carui; kitus laivelius patėmė japoniečiai ir vieną po kitą paskandino, kadangi pasidūti nenorėjo. Nuo paskandintų laivelų žmonių ne išgelbėjo, jie visi su laivais nugarandėjo į jurių gelmes. Taigi aišku, kad telegrama turėjo, bet svarbios žinios, jeigu Stoesel siuntė net keturis laivelius ir, žinoma, jie plaukė ne kruvoj, tik skyrė; jis žinojo gerai, kad ne visi ištruks, bet rizikavo laivelius. Kokios tos carui persiųstos žinios, visgi nieks nežino. Rodė laikraščiai garsina, buk Stoesel savo telegrama carui parašė vien šiuos žodžius: „mirstame badu.“ Jeigu ir ištikro taip skamba tas garsus telegramas, tai visgi laikraščiai negali jo įturioti žinoti, ką jie garsina, yra jų pačių išmislę.

Japonijos ciecorius nuo veržiančio Port Arthuro jenerolo Nogi gavo telegramą, kuriame japoniškas jenerolas praneša savo ponui, jog visi reikalingi darbai ant veržimo Port Arthuro pabaigti ir jog po pietų 26 lapkričio japoniečiai ant visos linijos pradėjo stūrmą, bet kad maskolijai smarkiai ginasi, tai japoniečiai iki šiol neatsiekė savo mjerių. Smarkus mušiai iš visų Port Arthuro pusų traukiasi toliau. Laikė stūrmą iki Port Arthuro ir chiniečiai negali išbėgti, todėl Čifu nieks negali atgabenti naujų žinių iš maskolijų taip smarkiai ginamos tvirtynės.

Kadangi japoniečiai ant galo pamatė, jog maskolijai ištikro siūnė, Čiažavo Baltiko laivynę ir kad dalis jos jau perplaukė Suez karnalą ir prisigriebė į Raudonias jures, tai jie subruzdė labiau prie Port Arthuro. Ciecorius prisakė jenerolui Nogi pasiskubinti su užėmimu tos tvirtynės, nors tas daug kareivių gyvasčių kaštuo. Iš Japonijos dabar ateina prie Port Arthuro daugia naujų kareivių negu sustiprinimui kariškų pajėgų Mandžurijoje. Tuli laikraščiai paduoda, buk nuo armijos jenerolo Oku, stovinčio priešais Kuropatkina, dalis kariūnėms likosi nusistatanti ant sudrutinimo veržiančių Port Arthuro. Neulgiu todėl reikia laukti svarbių žinių nuo Port Arthuro: arba japoniečiai su dideliu nuotrotoms užims tą maskolijų tvirtynę, arba nužudys teip daug žmonių, bandydami veržti, teip apsislė, kad ant ilgo laiko negalės bandyti stūrmos. O tuom tarpu maskoliskia kariška laivynė plaukia į Čiažą; ji susijungusi su laivais esančiais Port Arthuro uostoje, butų jau drutesnė už laivynę admirolo Togo. Per visą karės laiką ir japoniečiai nužudė kelis laivus, bet vietoj nužudyti, pirkto svetur daugiau ir namieje pasidirbo kelis naujus, Amerikoj pirkto penkis povandeninius laivelius ir tie jau atėjo į Japoniją. Senesnius admirolo Togo laivynės

laivus, daugiau ar mažiau pagadytus mušiuose, dabar skubiai taiso. Maža dalis laivų daboja išėjimą iš porto, o iš kitų japoniečiai organizuoja laivynę, su kuria pasirengę patikti laivynę garsaus admirolo Roždestvenskio, kada toje atplauks į rytinę Aziją. Drušina jie fortai nuo jurių nuo maskolijų atimtą Dalny, rengia fortus atsiginimui prieš laivynę ir aplinkinėse Port Arthuro, jeigu maskolijai ant jurių su nauja laivyne paimtų viršų ir japoniečiams prieš Baltiko laivynę reiktų gintiesi.

Japonijos randas atsiliepi į Angliją nurodydams, jog nors Anglija su Japonija tviria ryšį, vienog Anglija kenkia savo sandraugui gelbėdama maskolius. Maskolija pirkto kelis laivus, o net du torpedinių Anglijoj, paskutiniai jau liko išsiųsti į Maskoliją. Torpedinių laivų be rando daleidimo ne jokia dirbtuvė iš Anglijos negalio išsiųsti. Jeigu maskoliskia Baltiko laivynė negautų iš Anglijos anglių, ji ne jokiu budu negalėtų prisigriebti į Aziją, jeigu Roždestvensky galės prisigriebti į rytinę Aziją, tai tik todėl, kad Anglija suteikia jam angliš. Anglis gi pati Maskolija pagarsino už karės kontrabandą, todėl Anglijos randas turi tiesų uždrausti jų pardavinėjimą vedančiai karę su Japonija Maskolijai. Kur eina apie uždarbį, pelną, ten Anglija parduoda net savo draugus, gelbi savo draugų priešus. Tą daro ir Ameriką: ir ji maskoliams parduoda du povandeninius laivus. Laikė paskutinės uamies karės Amerikoj pietiniai stėtai pirkto Anglijoj laivą Alabamą su kuriom daug bledies pridirbo šiauriniams stėtams. Po pergalejimui pasikėlimo, už tas nuotrotas Amerika pareikalavo didelio atlyginimo už jo pardavinimą to laivo be mažo neuzgimė karė terp Anglijos ir Suvienytų Valstijų ir ant galo Anglija turėjo užmokėti atlyginimą. Dabar gi Amerika parduoda ginklus ir laivus abiem karė vedančioms pusėms ir tą laiką už gerą daigtą, kadangi prekyta ginklais gerą atgabena pelną.

Tik po Japonijos protestui Anglijos užrubežinių dalykų ministeris pagarsino perserėgijimą, jog pagal tiesas, savininkai laivų lauzanti neutraliskumą gali but atiduoti po sudu. Ar po tam pagarsinimui pristatymas anglių maskoliams pasiliaus, galima abejoti. Kad kontrabanda pasiliautų, randas turėtų apie jos apstabdymą pasirūpinti, kol jis apie užlaikymą neutraliskumo nesirūpys, karės kontrabanda neišnyks ir tuom pačiu Anglija labiau užkenks savo drangę Japonijai negu visi Maskolijos draugai. Ištikro Prancūzija labiau daboja neutraliskumą negu Anglija, kuri visada teip darė ir ne kartą pavojuje apledo savo draugus. Mandžurijoj pereitą sanvaitę nieko svarbaus neatsitiko, nė viena pusė ištikro ne pradėjo žengti prysakin, nors ir netruko susirėmimų, bet jie, nors buvo ir smarkus ir kruvini, didelės svarbos negali turėti. Japoniečiai apie tuos susirėmimus nieko negarsina, bet ir iš Kuropatkino pagarsintų telegramų matyti, kad tie susirėmimai nebuvo svarbus. Kuropatkin pranešė į Peterburgą, jog 24

d. lapkričio japoniečiai su ne išpasakytu smarkumu užpuolė ant maskoliskų pozicijų po Yensentin, bet jų užpuolimą maskolijai numušė su dideliu nuotrotoms. Paskul dar japoniečiai bandė apseiti maskolijų pozicijas, bet ir tas nepasisekė. Tame susirėmime, maskolijai nužudė devynis užmuštus ir 57 pašautus kareivius. Tas aiškiai parodo, kad mušis, nors galėjo but ir smarkus, bet didelės svarbos turėti negalėjo, tą matyti jau iš nuotrotų.

Berlyno laikraštis „Lokal-anzeiger“ pranešė, buk iki atėjimui Baltiko laivynės į Aziją japoniečiai stengsis, kiek tik jų pajėgos daleis, ne tik paimti Port Arthurą, bet teipogi dideliame mušyje sumušti maskolius Mandžurijoje. Jeigu todėl tas laikraštis mena teisingai, tai neuilgi ir Mandžurijoj reikiavė laukti didelio mušio.

Peterburge praplito žinia, buk po Port Arthuro maskolijai galutinai, ant visos linijos numušė japoniečių užpuolimą ir buk prie to jie baltis turėjo nuotrotas teip, kad negreitai išdrys vėl ant tvirtynės užpuoliti. Reikia vienok čia pridurti, kad iškia siol, ypač privatiskos, maskolijai žinios retai pasirodė teisingoms.

Matyti maskoliskiai kareiviai ištikro ant karės lauko elgiais bauriai, jeigu net Kuropatkin liko priverstas bauristi skaudžiai prasižengusius kareivius. Iš vieno kazokų regimento jis liepė susaundyti 12 kareivių už nepritinkančius civilizuotiems kareiviams pasielgimus.

Suvienytos Valstijos.

Amerikoj išsiviešpatauja iš palengvo maskoliskios sanlygos ir jeigu tauta neapsižiūrės, sudomoralizuoti ir demoralizuojanti visą tautą politikieriai gali paversti laisvės kraštą į antrą Maskoliją. Ir dabar jau politikieriai pamėgo tulas tik Maskolijoj pasitaikancias formas.

Pereitą sanvaitę prezidentas Roosevelt atsilankė ant parodos mieste San Louis. Visas kelias nuo Washingtono iki St. Louis buvo nusistatytas detektyvais, apsaugojimui „šventos“ prezidento ypatos. Ant parodos į tas triobas, kur lankėsi prezidentas, paprastų lankytojų neleidė. Reikėjo dar geležinkelį saugoti su tukstanciais kareivių, o amerikoni butų pas save pamatę, kaip keliau čia caras po jo despotiskai valdomą Maskoliją. Kitar, net monarechiskuose Europos kraštuose, ypač valdono niekur nėra jau teip saugojama. Žengiant teip toliau ir musų politikieriai gali išlaisvoti kraštą prezidento padaryti atskirtą nuo žmonių tokį kaip caras valdoną.

Štete Coloradoj išsiviešpatavo sanlygos dar biaušesnės negu Maskolijoj. Ten neišrinko kastynių savininkų į nagio gubernatoriaus Peabody, garsaus darbininkų priešo; kitas gavo net 11000 balsų daugiau. Peabody vienog, turėdamas po savo valdžia miliciją, nuo vietos nepasitraukia ir atvirai garsina, kad nepasitrauks. Tai tau ir laisvė rinkimui, tai tau įtekme žmonių ant valdžių ir urėdinkų, kurie juk laisvuose kraštuose yra tik tarnais juos išrinkusių. Teip jau ne Maskolijoj negali atsistiekti.

Maskolija.

Garsus Kražių skerdėjas, buvęs Kauno gubernatorius Klingenberg, paskutiniuose laikuose patekęs už gubernatorių į Mogilevą, kur neseniai buvo parengtos tokios jau kaip Kišineve žydų skerdynės, likosi ant galo už savo pagražius darbus caro nuo vietos prasinatas. Mat iš jo įaikstę, kad jis ir po jo valdžia esanti urėdinkai ne tik ne bandė ginti skerdžiamų žydų, bet stojo skerdžiams pusė. Sulaukę ant galo bausmės, ant kokios už savo darbus seniai užsiplėnė.

Kas užgims Maskolijoj, kokius vaisius išduos atsibuvę Peterburge, suaukta vidaus ministerio Sviatopolk Mirskio, roda žemiškų institucijų reprezentantų, dar nežinia. Kėlis iš tų reprezentantų caras priėmė savo rume Carskoje Selo. Jie reikalavo, kad Maskolijai caras duotų konstituciją, kad tautos reprezentantai galėtų kontroliuoti randą ir jo urėdinkus. Ar caras tą reikalavimą išpildys, negalima dabar žinoti. Žinoma, jis išpildys, buk vilks teip ilgai, kol tik bus galima. Iš gero noro didesnės laisvės žmonėms neduos; bet jeigu ant karės lauko ir toliau nesiseks, tai, bijodams žmonių pasikėlimo, turės jėms šį tą duoti. Ant Maskolijos žmonių labo reikia geisti, kad karė ir toliau maskoliams nesisektų.

Juo toliau užsitraukia karė, juo aiškiau pasirodo visa netvarka karės ministerijoj. Daktarai skundžiasi, jog truksta viešo, net vaistų sergiantiems kareiviams, truksta lazaretų patalpiniui pašautų ir sergančių kareivių. Dabar pasirodė, jog nežinia kar dingo net 350 geležinkelio vagonų su vaistais ir kitokiais reikalingais daigtais, kurie turėjo but išsiųsti į Mandžuriją ir ne atėjo. Gal tų daigtų ne nesuntė, pinigų ant pasikirtus urėdinkai gal sukūmė į savo kišenį?

Ant kiekvieno žingsnio pasirodo, jog reikia urėdinkų darbus kontroliuoti, bet caras vis dar nedrysta jų savalią siurinti, kadangi bijosi savo tarnų labiau negu japoniečių.

Isz Lietuvos.

Is Vilniaus.

Vilniuje jau pradėjo darbutiesi neseniai susitvėrusi savitarpinio šelpimo lietuvių draugystė. Perdėtinu tos draugystės yra A. Vileišis. Draugystės mieriiai yra: pastiesiesi pakelti doriškai ir materialiskai savo sanarius. Ji duoda pašalpą įpūlusiemis ir vargą, rupina darbą jo neturintiems, moka pensijas pašenusiems, negalintiems išdirbti sanariams, šelpia šeimynas sanarių, laidoja numirusius. Ant padidinimo turty draugystė turi tiesą parengti per metus ne daugiau kaip keturis kartus: koncertus, teatraliskus perstatymus, muzikaliskus vakarus, bet ant to kiekvieną sykį turi išmesti vietinių valdžių daleidimą.

Per sanvaitę nuo 28 d. spa lių iki 4 d. lapkričio Vilniuje buvo apsigimę visokios limpančios ligoms: slaknotoms šiltinėms apsirgo 12 ypatų, pilvinėms 7, rauplėms 6, tymais 8, difteritu 2, roze 2, siberisku maru 1.

Vienas iš pirmų priešingų sugrąžinimui lietuviškos

spandos Maskolijoj, maskoliskias po Latvijos satrapų įtekmė išeinantis Rygoj maskoliskias laikraštis „Rizsky Vestnik“ praneša, jog į spaudos užveidą atsisaukė net 16 ypatų su prašymu daleisti jiems išleidinėti lietuvišką laikraštį. Tas laikraštis toliau sako, kad dėl stokos mokančių lietuviškai cenzorių, spaudos užveidą negali visos prašytojus užgandinti, todėl ji šiom tarpu daleidžianti tik vieną lietuvišką laikraštį Peterburge ir du Vilniuje. Turbut ne stoka cenzorių yra priežastis, kad randas daleidžia tik 3 lietuviškus laikraščius. Juk ir ant cenzuravimo tų reiks dviejų cenzorių. Antai Varšavoj išleina su viršum 60 lenkiškų laikračių, o juos cenzuruoja tik trys cenzoriai ir da tie patys turi cenzuruoti pundus kas dieną ateinančių iš užrubežių visokiose kalbose laikračių. Tris Varšavos cenzoriai tiek gali atlikti, o du lietuviški negali perskaičiuoti daugiau kaip tris laikraščius. Na, argi tai ne juokingas teisinimas.

Bulvių užderėjimas Vilniaus gub.

Užderėjimas, bulvių Vilniaus gubernijoj buvo ne geriausias: pavasaryj, ypač Disnos ir Vileikos paviečiuose užkenkė šalnos; apskritai vienog imant, išpūle vidutinis, Disnos vienog pavietij buvo neužganėdinantis. Šventėnų ir Trakų paviečiuose surinko vidutiniškai po 600 pudų nuo desiatinos, bet užtai Disnos pavietij nesurinko nė pusės to ir tos surinktos bulvės genda ir puva dabar; kituose paviečiuose, nors surinko ne daugiausiai, bet surinktos bulvės geros.

Is Vitebsko.

Vitebsko pavietij likosi pagarsinta mobilizacija, ji miestą susirinko daug pašautų. Kadangi kitar, ypač Mažrusijoj, pašaukti į kariūmenę kėlė maistus, tai ir čia, lygiai valdžias, kaip ir miesto žydus apėmė baimė. Valdžios laikraščiuose garsino, buk maistą kelia tik pasigėrę, taigi kad maistų priežastis yra degtinė. Todėl čia dar prieš paskirtą susirinkimo dieną uždarė visas rando degtinės pardavinynias, kad caro garbės apginėjai neturėtų kur pasigėrti; žydai uždarė vias savo pardavinynias.

Maistai vienog buvo, taigi juos matyt, ne degtinė gimdo. Rezervistai mieste su daužė 9 rando degtinės pardavinynias. Ant vaikymo maistiniukų sutraukė kazokus, bet juos rezervistai su akmenimis išvaikė. Paskul ant dabojimo namų atsūnė pekstininkus. Ir laike turkiskos karės, 1877 m., šaukė po ginklu rezervos kareivius, bet tasyk niekur maistų nebuvo. Kodėl juos žmonės šiandien kelia? Teisinti tą dien degtinė negalima. Matyt žmonės negodoja jau Maskolijoj ne caro, nė jo valdžios. Tą geriausiai parodo jau tas, kad danžyti ir naikinti visur pirmiausiai pradeda rando degtinės pardavinynias, taigi caro pašaukti po ginklu rezervos kareiviai pirmiausiai naikina rando savastį, taigi pirmiausiai kenkia carui ir jo tarnams. Nesibijo ne caro urėdinkų, į akėžios urėdinkus mēto su akmenimis. Jeigu karė užsitrukms ilgai, jau paskul randas neįstengs nutildyti žmo-

nių neramumą, ypač kad neramumo dvasia užsikrėtė kareiviai. Neįstabu todėl, jeigu caro ir jo tarnų pakinkiai dreba.

Is Dinaburgo, Vitebsko g.

Kaip visur Lietuvoj ir Latvijoje dėl karės apsisotjo darbai, apsisotjo jie ir Dinaburge ir juo toliau, juo daugiau darbininkų atsiranda be darbo, juo daugiau šeimynų kenčia badą. Darbininkai skundžiasi ant stokos darbo ir mažo uždarbio: barbdaviai mat, naudodamiesi iš sunkaus darbininkų padėjimo, už darbą moka teip mažai, kad iš to niekaip negalima išmesti. Darbdaviai, prekežai ir namų savininkai bijosi mieste esančių kareivių, kad jie, kaip tai darė kituose miestuose, nepradėtų visko daužyti. Maskolijoj laukia mat baisy sanlygų, kokios kitar Europoj buvo vidurinių amžių gasyne laikračių. Tris Varšavos cenzoriai tiek gali atlikti, o du lietuviški negali perskaičiuoti daugiau kaip tris laikraščius. Na, argi tai ne juokingas teisinimas.

Is Baltstogės, Gartenog gb. Is visų Lietuvos miestų daugiausiai dirbtuvių yra Baltstogėj ir jos aplinkinėse. Apisotjos visur darbas, čia atsirado daugiau negu kitur baduojančių darbininkų. Čia susitvėrė komitetas, kurio pareiga, kiek galint, parūpinti darbą jo neturintiems ir per tai baduojantiems darbininkams. Komitetas tas rengiasi uždėti varstutus, kur nors dalis neturėdinių darbo darbininkų galėtų rasti uždarbį. Ir prie geriausių norų vienog komitetas visiems baduojantiems neįstengs surasti darbą. Baduojančių darbininkų Baltstogėj yra tukstanciai. Už tą badavinę tik randas kaltas.

Is Kauno.

Is Kauno į Mandžuriją likosi išsiųsti: pagalbininkas perdėtinio inžinierio Kauno tvirtynės, pulkauninkas 2 Kauno tvirtynės regimento Morozov; kapitonas Kauno tvirtynės regimento Demiakov ir kapitonas Romanov. Be abejonės tie maskolijai be noro išvažiuo is Lietuvos. Kaune juk ramiau ir linksmiau negu Mandžurijoj! Ten kraują lieti gali juk ne maskolijai!

Užmušti, pašauti, arba patekė į nelaisvę kareiviai.

Karės ministerija garsina pravardes kareivių is Vilniaus gubernijos užmuštų, pašautų, arba prapuolių ant karės lauko. Užmuštas tapo 20 balandžio Jonas Mirauckas is Vileikos pav. kaimo De mucky. Liko ant mušio lauko: I. Verbilavičia is Vileikos pav., V. Michavičia, Jukubas Bžorovskis is Ašmėnų pav., Jonas Zrobov, Jukubas Zemias is Disnos pav. Pašauti: Kazimieras Chodiko is Vilniaus ir Petras Radziškevičia is Ašmėnų pav. 31 d. liepos liko ant mušio lauko: Barkauckas Vincas is Lydos pav. Pašauti: Mikolaj Zdanavičia is Ašmėnų pav.; Julijonas Gregoravičia is Lydos pav., Juozas Čarila is Ašmėnų pav.; Bronisl. Kačan, Lydos pav. Užmuštas Zisel Levin is Ašmėnų pav.; pašautas — Il. Bondar is Ašmėnų pav. 7 d. plutės liko

ant mušio lauko: Juozas Bobrovka is Vileikos pav. Pašauti: Ign. Kursudis is Disnos pav., Roman Tolkoč is Disnos pav. Užmuštas 17 d. berželio Abr. Friendas. Pašautas 4 d. liepos Mot. Unukauckas is Ašmėnų pav., Kazimieras Pumputis is Šventėnų pav. ir Šm. Raiza is Vilniaus pav. Liko ant mušio lauko Ickus Goniec is Vilniaus. Liko ant mušio lauko: Konst. Dubickis is Ašmėnų pav., Pov. Mačinkas is Vilniaus pav. Pašauti: Adomas Klizus is Trakų pav., Adomas Kazakevičia is Trakų pav., Kazimieras Matulevičia is Trakų pav.

Lietuvos inteligentai turėtų naudotiesi.

Maskoliskias randas sumažino truputį apsunkinimus rengiant žmonėms pamokančius skaitymus: pirmą lektorai galėjo tik perskaičiuoti rando daleistą knygutę ir nieko pridėti negalėjo, dabar gi daleista ir patiems prelegentams sutaisyti lekolį, gali jie rengti pasikalbėjimus. Musų gyvenančiai Lietuvoj inteligencijai priderėtų pasidaruoti ir rengti visur apviečiančius žmonių protą skaitymus ir pasikalbėjimus. Tokias lekcijas ir pasikalbėjimus rengia lenkai Lenkijoj, kodėl to negalėtų Lietuvoj daryti musų ten gyvenanti inteligentai? Iki šiol jie apie apvietimą savo brolių nesirūpino kaip priderėtų, veik visur užleido maskolius, jiems pavedė dvasių ir protą lietuvių. Maskolijai is to naudojosi, paveržė nuo lietuvių dirvą, kurią ne lengva bus nuo maskolijų atimti. Mes reikavom, rodėm maskoliams kišenių sugniauztą kumščią, o tą dirvą, apie kurią musų inteligencija Lietuvoj nesirūpino, paėmė maskolijai. Karšto kraujo mat nevisur pakanka, bet kartais reikalingas ir šaltas protavimas, ypač gi reikia daboti, kad musų priešai is musų neapsirūrėjimo negalėtų pasinaudoti.

Is Virbaliaus, Suvalkų gub.

Kaip paduoda Tilzės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, Virbaliaus gydytoją. Drą Janavičia is lovos išvilko du policistai ir išgabeno į Senapiilį, kur jam suteikė paliepiamą tuojaus keliauti į Mandžuriją. Daktaras mat buvo pirma gavęs prisakymą keliauti ant karės lauko, bet jis pasakė, jog sergąs ir negalis keliauti. Turbut kas valdžioms pranešė, jog daktaras liga apsimetė nenorėdams traukti is Virbaliaus, o is tikro jis yra sveikas.

Laiškas is Lietuvos.

22 d. spalio tapo apgarsinta ir kai-kuriuose Lietuvos pavietuose mobilizacija: Suvalkų gubernijoj — Starapolės, Kalvarijos, Seinų ir Suvalkų pavietuose; Kauno gub. — vienam tiktai Zarasų pavietij. Šaukė į kariūmenę pradedant nuo 1887 metų.

Ne daugiau pusės teatėjo šaukiamųjų; kiti da ikišiol slapstosi, kiti jau seniai išbėgo už sienos, kiti da dabar tebebėga. Baisus sujudimas pakilo dėl to visoje Lietuvoj: klyksmas, verkimas tėvų ir vaikų, vyrų ir pačių — neišpasakytas. Lenkijoj prasi-dėjo baisus sumišimai; jau keli šimtai žmonių ten savo kraują pralijo. Lietuviai

labai užjaučia tam sumišimui. Gana stropiai platina mi atsisaukimai da labiau surkusto žmonės. Vyresnybė rupinasi kuo-gražiausia apsieiti su žmonėmis: da niekuomet teip nebuvo.

Štai du, hektografuoti Didžiojojo Lietuvoj, „Drango“ organizacijos, atsisaukimai dėl mobilizacijos:

„VYRAI!“

Štai jau ir pas mus, Lietuvoj, pradėjo imti „zapasnusius“. Ir pas mus galima sakyti, nėra tokios šeimynos, is kurios nebūtų varomas arba jau išvartas į karę kokas vyras. Tėvai lieka be vaikų, vaikai — be tėvų, seers — be brolių; visi lieja kruvinas asaras, rankas blaško, šaukiasi susimylėjimo, bet nieks jų neįsklauso, nieks neužstoja. Motinos ir pačios, rasi, paskutinį kartą kabinasi savo brangiemsiesiems ant kaklo, alpsta, ir tuos nelaiminguosius išplėšia joms is glėbio akli caro valdžios tarnai. Tankiai palieka namie šeimyna be jokio paramo, be duonos kagnio; vaikai badu dūžėja, seni tėvai neturi kur priglausti savo baltos galvos.

Visus varo į karę, į tokią baisią karę, kokios da nekuomet nėra buvę. Desimtimis tukstantių ten krinta is abiejų pusių žmonės; jie pavirsta į bauriausius gyvulius, braidu kranjuose, saudo nieko piktą jiems nepadarčiusius tokius pat žmones, japonus, kokiomis: mindžioja didžiausią Kristaus prisakymą: „mylek artymą savo, kaip pat save!“ Ir nematyt, kuomet bus galas tai baisiai skerdynėi. Carui karė labai blogai eina: jis vis pralaimi ir pralaimi, bet kur tau jis nusileis! Juk jis da tebeturi daugybę aklių žmonių, kurie, jam paliepus, eina savo kraują lieti; ir pas mus da atsirado tokių aklių.

Beveik visi, skaitydami tokius lapelius, sako, kad juose gerai rašoma, tik, girdi, ką vienas padarysi... Ne, brolau, nebevienas esi! Tik apsidairyk aplink, imk skaičiuoti naudingas, ypatingai socialistų, knygeles, o pamatysi, kad jau visa caro viešpatystė pradėjo krutėti ir prispaustieji nori atsikratyti nuo caro ir ponų-pingnučių jungo. Jau laikas ir tau pratrinti akis ir stoti į kovą su tikrais savo skriaudėjais, o ne nešti į Mandžuriją savo galvos guldyti! Tegul savo eina į karę ir lieja savo kraują tie, kurie jos užsimanė. Bet kur tau jie eis, kad jie turi daugybę aklių, kurie, kaip aviniai, guldo už juos savo galvas. Jie ramiai sau namie sėdi, linksminasi, brangius vyusus geria; jie nepalieja nė lašo kraujo, negirdi nė kulky švilpimo, nė vaitojimo ir verksmo mirstančių žmonių; jie, tie dykaduniai, nė sėja, nė akėja, o pilnus kišenių prisiekėms!

Ir už ką mes turime teip kentėti, už ką atsidėkavoti? Ar už tai, kad jau ir teip iščiulbė paskutinius syvus, kad apkrovė nepakeliamais mokesčiais, kad niekur teisybės negalime rasti? Ar už tai, kad mus verstė verčia į maskolius-pravoslavus, persekioja musų kalbą ir tikėjimą? Kad jie nesulauktų! Jau geriau slapstykimės, bėkime už sienos!

29 (16). X. 04.
„Drango“ organizacija.”
Antrasis atsisaukimas teip skamba:

VYRAI, RENGIMES
I KOVĄ!

Per dieną dienas mes dirbame, kaip ariminkai-jaučiai, liejame kruviną prakaitą, kenčiame karštį ir šaltį ir vos pusbdžiūti galime išmisti; o kokiai nelaimai, ar li-gai atsitikus, susilaukė žalos senatvės, turime eiti tarbas persikabine, šunų lodinti. Mes, darbininkai, apdirbame laukus, statome puikias triobas, tiesiame geležinkelius; mūsų broliai fabrikuose audžia gelumbes, daro visokias mašinas ir išdirba tavorus, kasyklose kasa anglis, auksą, sidabrą ir visokius brangius daiktus. Mūsų rankomis yra viskas padaryta, visi iš jo minta. Ponai-pingnučiai iš krūvino mūsų prakaito sau didelius turtus susikrauja, per dienas važinėja linksminasi, šilkins taisyti, brangius vynus geria, o mums už tą sunkų mūsų darbą vos trupiniai nuo jų stalo tepaklijuv-tik tai tiek, kad mes badu ne-tiek. Mes negauname nė de-simtos dalies savo uždario.

Mūsų vargai prasideda jau nuo pačio gimimo, o tepasi-baigia tik tai grabe. Teis-bės nėra pas ką įieškoti, mes valdžia yra tu-pačių ponų rankose. Kas turi daugiau pinigų, to ir esti visur teis-bė.

Negana da to: neturtėli-ys visur niekinamas, stum-domas, laikomas šuns vietoje; visur yra paminta po kojų artymo meilė.

Mus, lietuvius, kad geriau galėtų laikyti savo rankose caro valdžia, rupinasi paver-ti į maskolius pravešalus, i-aklus caro ir ponų garbinto-jus; persekioja katalikų tikė-jimą. Pilną mūsų kraštą privese visokių maskolių, vi-sur brukte brukta savo masko-lišką kalbą ir persekioja lie-tuviškąją, liepia mums gar-binti didžiausius savo bude-lius, stato jiems mūsų krašte paminklus.

Bet ir tai da ne viskas. Po-nai-pingnučiai ir caro val-džia negana da buvo turtų prisipilęsi; ji da daugiau užsimanė sugrobtį ir savo ran-kas žemių, užsimanė Mandu-rijos, Prasišdėję karė. Jau tukstančių tukstančių kru-vinų mūsų prakaitu sukran-tų pinigų ji suėdė, pora sim-tų tukstančių žmonių pala-dojo. Pasirodė, kad jau ne-beuženka carui karėvini — prasidėjo mobilizacija. Jau ir Lietuvai ji aplankė. Bai-sus trukšmas visur pakilo. Kas tik galėjo, kas turėjo pi-nigų, bėgo; kiti bėgo, palikė čia pačią ir vaikus, kiti — palikę gyvenimus; daugelis slapstosi. Tamsesnėje gi, bent pusė jų, palikė čia pa-čias ir vaikus, brolius ir se-rius, liedami kruvinas as-a-ras, eina į Manduriją savo galvas guldyti. Koks klyk-smas, koks verkimas visur buvo! O, tas nekaltas krau-jas pralietas, tos ašaros ir so-puliai šaukia atsimonijom! Mūsų kanybės saikas jau pripildytas! Nelaimė tiems prakeiktiems budeliams, ca-ro tarnams, ir besodiams po-nams-pingnučiams, kurie už-šimane šitos karės! Mes ne-begalime ilgiau išstūrėti — kovą, vyrai, į kovą!

Vienos ašaros ir aimanavi-mai mums nieko negelbės. Kolaiš mes, kaip aviniai, klausysime tų žmogūdių, mūsų padėjimas vis eis blo-gyn ir blogyn, — užtai: į ko-vą! Juk nevilksime mes per visą savo amžių toki jungą, nekėsime tokias neteises! Mes žinome, kad didžiausį mūsų skriaudėdai — tai po-nai-pingnučiai ir caro val-džia. Mes turime kovoti, kaip kovoja susipratę visos pasaulės darbininkai, kad ne-būtų nė turbingi, ne būtu-rių, kad visi žmonės lygiai naudotųsi visais turtais ir darbo vaisiais. Žinoma, iš-karto mes to nepasieksime ir tuo tarpu mes turime kovoti, kad valdžia pereitų į žmonių

rankas, kad įvyktų demokra-ti respublika ir laisva Lietu-va. . . . I kovą, vyrai, dabar geras laikas! Karė jau labai nusilpnė, kad dabar nau-tilpnis caro valdžia. Labai galimas daiktas, kad, pama-čiusios Maskolijos silpnumą, neužilgo užpuls ant jos ir ki-tos viešpatystės — tuomi ji da labiau nusilpnė. Žmo-nės gi, teip nuvarginti ir gali greitai sukilti. Bukime pri-sirengę!

„Draugo“ organizacija.”

Is Prusų Lietuvos.

Is Prusų šimet į Maskoliją per Eitkunus gabena daug silkių; kas dieną atgabena iš Karaliaučiaus po 15 vagonų silkių. Prasti mat šimet lai-kai Maskolijoje.

Pilavos portę paleido nuo darbo 100 darbininkų, o dar neužilgo ketina paleisti 150. Tuli darbininkai kreipsi prie maskolisko konsuliaus, klausdami, ar jie ne galėtų gaut darbo Maskolijos laivų dirbtuvėse, bet nuo konsu-lians dar negavo atsakymo.

Netoli Mazų Tulių, bė-gantis ant Stalupienų geležin-keio traukis pervaziavo lie-tu-vi murininką Vingetį ir už-mušė ant žalos.

Isz Amerikos.

Iki trijų syktu.

STANFORD, CON. Netoli čiankš-čios geležinkelio stacijos greitais traukiais pervažiuo 20 metų Frank Eganą ir į šmotos sudraskė. Ke-turi metai atgal šitą vaikną pir-mą kartą pervaziavo traukis ir rati nu-piovė jam vieną koją. Neužilgo potam vėl traukis jį pagavo ir pa-vojingai suėdė galvą teip, kad jis tui laik buvo bepročių na-muose; dabar trečią kartą jau jį su visu sudraskė.

Parodos lankytojai.

ST. LOUIS, MO. Iki pabaigai pe-reitos sanvaitės čiankščią viso-svietinę parodą atliko 18817457 ypatos. Paroda traukis jau tik 3 dienas, taigi, imant iki šiolikiš-ka kas dieną lankytojų skaitli, ji ne-turės ne 19 milijonų lankytojų. Parengimas jos kaštavo daugiau negu buvusios 1893 m. Chicago, bet užtai lankytojų turi ant treč-dalio mažiau, nors ir Chicaginė turėjo suvirsti milijonų doliarų nepriteklio. Nesiseka mat Ame-rikai su rengimu visosvietiniū pa-rodų, o ji visgi ne nori apsieiti.

Dabar už 9 metų visosvietinę pa-rodą nori parengti San Francisco. Ir tai iš kalno galima pranašauti nepasiekimą.

Gaisrai.

ST. LOUIS, MO. Ant parodos placiaus, nuo eksplozijos užgimė gaisras Missouri trioboj. Trioba su visais joje buvusiais daigtais sude-gė. Bliedį gaisro padarytą skaito ant 200000 dol. Prie gesinimo du ū-gagesiai liko sužeisti, iš jų vienas sužeistas mirtinai.

Nelaimės ant geležinkelio.

SPRINGFIELD, ILL. Netoli Ben-ton susimūšė du traukiai Wabash geležinkelio. Prie to daug pasazi-rių, iš viso kelios dešimtys žmonių, likosi sužeisti.

CLEVELAND, OH. Ant Pennsyl-vania geležinkelio, netoli Bedford, susimūšė geležinkelio traukis su elektriskiu karu, kuriame buvo apie 20 pasaziərių. Prie susimūšio visi pasaziəriai karo likosi sužeisti, terp sužeistų yra du mirtinai su-žeisti.

MEMPHIS, TEN. Netoli nuo čia išsoko iš rėlių geležinkelio traukis Mobile & Ohio geležinkelio. Prie to 35 ypatos liko sužeistos, o terp jų yra ir sunkiai sužeisti.

Explozijos.

NEW YORK. Dirbtuvėse „Con-solidated Gas Co. atsitiko gazo eksplozija, kurios vienas darbinin-kas liko užmuštas, o trys tapo sunkiai sužeisti.

Isz darbo lauko.

EASTON, PA. 400 darbininkų Vulvanite cemento dirbtuvėse pa-kėlė štraiką ant iškovojiomo dides-nių alų. Iki šiol jiems mokojo tik po \$1.35 ant dienos. Daugu-ma jų darbininkų yra slovakai.

RACINE, WIS. Čiankščiose liejyviuose suštraikavo modelia-toriai, iš viso 150 darbininkų, ka-dangi kompanija užsimanė numa-zinti jų algas ant 25—50%.

SPRINGFIELD, ILL. Serifas Franklin paviečio, kur Zeiglerio kastynė yra štraikai, pareikalavo kariuomenės užliakymo tvarkos.

CHICAGO, ILL. Čiankščiose galvijų piovinyčiose suštraikavo galvijų skerdėjai.

Isz Lietuvos.

Is Elizabeth, N. J.

Rinkimai pasibaigė, bet ir jie mums ne daug gero atgabeno, pa-rodė vien, kaip daugelį kartų pir-ma, kad dora ir principai mažai mūsų brolius apina; ką brangina visi dori žmonės, tas pas mus gar-bės neranda. Nėra ką labai ir peikti tų mūsų brolių, kurie my-nioja doros prisakymus, kadangi mes apie įkvėpimą doros prisaky-mų mažiausiai rupinamės iki šiol ir dabar myniojame dorą, kur tik progą pasitaiko, lyg rodosi mes nė jokios nepripaizintume. Jeigu mes kartais ir atsiliepiame neva apgyni-me doros, tai ji tą apgynimą ar-čiaus prisizūrėjus, surastume pri-taikintą seną farizėjų sentenciją: pone, dėkavoju tau, kad ne esmu kaip anai multininkas. Pas mus viengio tiek doros rasi, pas multi-ninką ką ir pas jo prieši.

Ir vė-nų ir kitų jį myniojams, tik po jų skraiste mes viens kitą koliojame ir niekiname. Kas tik panorės rasti įnagius atlikimui ne dorų dar-bų, tokius pigiai gal pas mus pasi-samdyti.

Ir laike rinkimų tui lietuviai Elizabeth, kapitalistų pasamdyti, lakstė vieni pėksti, kiti veržiuose, gaudydami savo brolius, vardyami juos į kapitalistų tinklą ir už raugą, arba už trupinius nuo poli-tikierių stalo, vienas kitam ir ausis apdaužė. Mat jeigu mes negalime apdaužyti mūsų tautos priešių tai daužomės bent terp sa-vęs ir tikime, kad atliekame svar-bų tautišką darbą. Pirm rinkimų politikieriai, turintiems mažiau gė-dos ir geresnę gerklę, duoda ausis, tie jau varu varo balsuotų mu-sų darbininkų už savo prius kas kapitalistų tarnus. Lietuviai, nors visi darbininkai, ne suprastami ka-daro, turėdami savo rankose gin-klą, su kuriuom gali iškovoti geres-nę ateitį, tą ginklą atiduoda kapita-listams, darbininkų priešinams. Socialistas, darbininkų užtarėjus niekina, apšaukia bedieviais ir lai-ke balsavimo balsuoja už kapita-listų tarnus. Mūsų darbininkai mat ne supranta, kad jų balsais išrinkti tiesdaryi būto sanariai ap-dirba ir užgria tiesas, o urėdinkai pildymą tų tiesų prižiūri. Argi mūsų broliai darbininkai nesu-pranta, kad kapitalistų tarnai už-girs tik tiesas pančiojančias dar-bininkus ir palengvinančias išau-dojamą darbininkų? Tokiu būdu, tą gali suprasti ir mažai išmanantis, kad kas laike rinkimų balsuoja už kapitalistų tarnus, balsuoja už sa-vio ir visų darbininkų priešin.

Balsavimai yra labai svarbus, bet to mūsų broliai ne supranta, duoda balsą tam, kas daugiau raugo pa-stato. Paskui vieną rugioja, kad prasti laikai ateina. Prie tų pra-stų laikų vienog pats prasideda.

Čiankščie moterų draugystė pradeda eiti silpnyn, išmintingės-nės, matydamos ne gerą rėdą, iš draugystės pasitraukė, liko tik tokios, kurioms rupi vien niekie-kiai.

Mūsų kunigėlis žadėjo šimet tu-rėt gatavą bažnyčią, bet vos iška-sė sklaipą ir paliso; dabar žada pa-vasarį pradėti darbą.

Likosi atidaryta vakarinė mo-kykla. Visi blaivesnieje vaikai-ai vakarais eina į mokyklą, o visi lai-ke rinkimų parduodanti balsus ka-pitalistams alkunėmis trina saliu-nų barus.

Studentukas.

Isz Brooklyno, N. Y.

Kaip jau buvo laikraščiuose mi-nėta, čia susivėrė moterų draus-tė, p. v. Susivienijimas Lietuvi-ų Brooklynje; draugystė yra pa-gelbinė, bet mažai turi pritarėjų. Kada pernai susivėrė šita draus-tė, tai prie jos išsų prisirašė diktai moterų, nes turėjo Šv. Ma-gdelonos vardą, buvo tikėjimiska, bet paskui, prisirašius keletai ap-šviestiesnių moterų, persikeitė į tautišką, be tikėjimiskų vystykli, likosi apdirbta ir laisva konstitu-cija. Iš syk po reorganizacijai draugystės viskas ejo gerai, bet pasimirus jos pirmėdėi, a. a. Kur-sentaitienei (gaila, kad mes viską remiame ne ant idėjų, bet ant ypa-tų. Ypatų gyvenimas neilgas, to-dėl reikia garbinti ne ypatas, bet idėjas; pas mus yra atbulai. Rd.), viskas pairo, jau laukėme myrio draugystės, nes visos tamsiosios sanarės apledo draugystę, apšau-kė ją už šliuparnišką, pasitraukė ir pati draugystė įkurtoja, nuneš-dama ir draugystės pomserting. Ku-da reikėjo mokėt posmerting Kor-sentaitienės vyrui, tai viena iš teip vadinanų apšviestiesnių, turėdama asabišką piktumą, tam priešinoti visokias budais (niekur draugys-tę nusprendimai nesiremia ant noro vienos ypatos. Kur susiren-ka daug žmonių, ten turi būt ir vi-sokios nuomonės. Pasipriešini-mas vienos ypatos yra tai ne vertas minėjimo mažoms ž. Rd.).

Čia yra net keli šimtai merginų, bet apšviestiesni ir norinčių apsi-liginti yra labai mažai, mažai yra skaitančių laikraščius, už tai daug yra tikinčių į visokias burtus, i-

kokius nieks apšviestiesnis ne tik-ti. Toms burtų mylėtojos nerupi tautiški reikalai, bet rupi vien, kad greitai gautų jauniki. Jeigu pa-rengia teatrą arba balių su prakal-boms, tai jau prisirenkia pilna salė (tame nieko blogo nėra: geros prakal-bos ir atsakančiai parinktas perstatymas teip jau lavina protą ir jausmus kaip ir skaitymas; kas myli pamokinančias prakalbas ir gerą teatrą — tas pamyliš ir skai-tymą. Rd.), laukia tik pabaigos. Nedėlioms susirenka į vieną stūb-pulkas vyrų, o merginos tai net su-dviem blekinėm laksto raugala-nešdamos iš saliuonų. O jau jų šnekos, tai Dieve atleisk! Tos tai pasitraukė iš draugystės, bet liko prie jos visos apšviestiesnės ir per tai draugystė ne daug žūdė. Dabar draugystės reikalai eina ge-riau, galima nuveikti ir ką svar-bes, kadangi pasitraukė tos, ku-rios pirma darbą trukdė. Po ka-lėdį draugystė žada parengti prakal-bas ir deklaracijas (ant savo, ar ant viešos naudos? Rd.), kal-bėtojai žada būti ne tik vyrai, bet ir moterys. Draugystė labiau su-stiprėjus, galima bus nuveikti ir jį tą ant viešo laibo.

Is East St. Louis, Ill.

Lapkričio 15 d. š. m. E. St. Louis'e, Ill. buvo sueiga Simano Daukanto tautiškos Dr-tės komi-teso apsarvystumų tulų svarbių reikalų. Pasibaigus sueigai, p. J. A. Brazis užmanė, kiek kas išga-li, paaukauti ant neturtingų gerų tautiečių, norinčių pasiekti aug-tesnį mokslą, ir kankintinių už lietuvystę Lietuvoje. Ant to visi pristojai ir sumetė \$2,25 ir iš-rinko aukų rinkimui ir persiuntimui, kur reikia, komitė iš sekan-čių sanarių: J. J. Razoko, I. A. Brazio ir I. M. Saročkos. Paskui, parėjus namon, J. J. Razokas ir I. M. Saročka sukoletavo \$3.90. (Pravarės aukautojų kitoj vietoj. Rd.).

Tas aukas paskirstome teip: ant moksleivių \$3.15, tuos pini-gus siunčiame p. A. Olševskui, „Aušros“ Dr-tės kasieriui. Ant kankintinių už lietuvystę \$3.00 pa-siuntėme p. J. J. Pauščui, kan-kintinių komiteto kasieriui. To-lius Sim. Daukanto Dr-tė žada ir ant kitų tautiškių reikalų rinkti aukas, ant kiek jos pajiegos išga-lės. Taigi jau E. St. Louis'o Simano Daukanto tautiška Dr-tė nužengė žingsnį pirmyn; reikia ti-kėtis, kad ateityje dar daugiau ant tautos pakliemo nuveiks. Todėl reikia, kad visi geresnieji vietiniai lietuviai, kokių jie nuomonų arba tikėjimo ne būtų, belpų Sim. Daukanto Dr-tę ir S. L. A. kuopą, prisirašydami ir prikalbinėdami kuodaugiausiai naujų sanarių: Dr-tei įsigyvenus, įgavus didesnę skaitliu sanarių, bus galima dides-nius darbus ant tautos labo nu-veikti. Galiausiai, vardan Simano Daukanto Dr-tės, visiems tautiš-ko reikalus supratusiems ir au-kutojams ir aukutojoms ištariu širdingą ačiū, tikėdamas, kad ir kitą kartą garbus tautiečiai kelių centų nepavydės ant pakliemo mūsų tau-tos. Simano Daukanto Dr-tė, ro-dosi, įves būdą rinkimo aukų kas-met po kelis kartus. Šelpkime lietuvius moksleivius, nes jie, įgavę apšvietimą, platis jį terp sa-vo tautiečių. Ateinantis kolekta-vimas, rodosi, bus ant naudos Tėv. Myl. Dr-tės ir lietuvų nelaisvių Japonijoje.

Laisvamanė.

Is Stoughton, Mas.

24 d. šio mėnesio čia buvo pa-remti šokiai, ant kurių pribuvo ir keturi lietuviai kunigai. Tarpuo-se terp kokių buvo prakalboms, ku-rioms ypat atsizėjimo kunigai.

Pirmiausiai kalbėjo kunigas Pė-za iš Brocktono. Jis savo kalbo-j ragino lietuvius ryškiesi į kruvas, mylėti viens kitą, saugotiesi vai-dų, ant apšvietimo rengti knygy-nus, tik pridurė, kad Amerikoje yra daug negerų laikraščių ir kny-gų, kokių nereikia skaityti. Nepas-kė vienog kokią tie ne gerieji raštai ir ant ko remiasi tas jų ne-gėrumas.

Antras kalbėjo kun. Grinevičia, ką tik iš Liebuos pribuvęs. Jis teipgi kalbėjo apie tą patį, natyt ne turėdamas laiko kitokį tematą apdirbti: jis teipgi kalbino lie-tuvius mylėti viens kitą, pridedo vien nupeikimą carui, apšauk-damas jį lietuvijų patėviu (Lietuvio ne trauksita kunigų liepiantių carų mylieti kaip tėvą, išdavinėti net negodojančius carą lietuvius.Rd.).

Kunigas Jakšis iš Worcesterio teipgi liepė mylėti viens kitą, kaip Kristus prisakė, bet ne mylėti ir saugotiesi [koks Kristus prisakymas liepia tą daryti?] tų, kurie niekina ir aprašinėja ne gražius kunigų darbus (turbut ypat į prietikus su mergoms? Aprašy-mus apie tulų kunigų mergas kar-tais ne kuniginiams laikraščiams atsiunčia ir kunigai, ypat apie Worcesterio mergas. Ar ir nuo tų kunigų lietuviai privalo apsi-saugoti? Rd.). Liepė ir aprašinėti kunigų darbus laikraščiu neskaityti, bet vietoj jų parsiga-benti geriau iš Lietuvos, nes ten dabar bus teipogi išleidinėjami. Ipo caro tarnų cenzura. Ar ne geriau ir syk raginti užsirašyti „Cerkovną Vestniką? Rd.). Uždėty didrai lietuviską koloniją, kur galima būtų pastatyti ne tik bažnyčią, bet ir parengti mokyklą, kurioj lavintų lietuvijų vaikūčius, teipogi ir suaugę galėtų go gero išmokyti, jeigu pasitrauktų apšvie-stiesnį mokinioja, geresnį už esan-čius dabar parapijinės mokykloje. Žinoma, geresnį mokinioja reiktų geriau užliakyti, geriau su juom apsieiti, nes apšviestiesnis ne panorės, kad jeib kas jam ant sprando įdėtinėtų, kaip tai daro mu-sų kunigai su mokiniojaus parapi-jinių mokyklų, bet iš apšviesties-nio mokiniojaus viensiems būtu di-desnė nauda. Pigią mėsą, kaip sako patarlė — šunes ēda.

Is Brockton, Mas.

Simkonis.

Darbai šiom kartu eina čia vi-dutiniškai. Terp čiankščių lie-tuvų vaidų nėra, gaila tik, kad ma-žai yra skaitančių knygas ir lai-kraščius.

Yra čia dvi draugysti: Šv. Ro-cho, pagalbinė, tikėjimiska ir Kliu-basLietuvijų užkės užsimantis po-litika, jis išima ir ukėsystės popie-rus jų neturintiems.

Yra čia ir lietuviska Šv. Rocho parapija ir bažnyčia. Prasišalinus nuo. Plausiainiui, už kleboną at-kako kunigas Pėza. Parapijoniai greitai uždėję bažnyčią ir kleboni-ją ant vyskupo vardo, turbut pa-bugo, kad ir naujas kunigas ne-

nieks neturėjo tiesos mesti laukan; ar kunigai teipogi įžangą mokojo, nežinau.

Liet.

Is East St. Louis, Ill.

Lapkričio 15 d. š. m. E. St. Louis'e, Ill. buvo sueiga Simano Daukanto tautiškos Dr-tės komi-teso apsarvystumų tulų svarbių reikalų. Pasibaigus sueigai, p. J. A. Brazis užmanė, kiek kas išga-li, paaukauti ant neturtingų gerų tautiečių, norinčių pasiekti aug-tesnį mokslą, ir kankintinių už lietuvystę Lietuvoje. Ant to visi pristojai ir sumetė \$2,25 ir iš-rinko aukų rinkimui ir persiuntimui, kur reikia, komitė iš sekan-čių sanarių: J. J. Razoko, I. A. Brazio ir I. M. Saročkos. Paskui, parėjus namon, J. J. Razokas ir I. M. Saročka sukoletavo \$3.90. (Pravarės aukautojų kitoj vietoj. Rd.).

Tas aukas paskirstome teip: ant moksleivių \$3.15, tuos pini-gus siunčiame p. A. Olševskui, „Aušros“ Dr-tės kasieriui. Ant kankintinių už lietuvystę \$3.00 pa-siuntėme p. J. J. Pauščui, kan-kintinių komiteto kasieriui. To-lius Sim. Daukanto Dr-tė žada ir ant kitų tautiškių reikalų rinkti aukas, ant kiek jos pajiegos išga-lės. Taigi jau E. St. Louis'o Simano Daukanto tautiška Dr-tė nužengė žingsnį pirmyn; reikia ti-kėtis, kad ateityje dar daugiau ant tautos pakliemo nuveiks. Todėl reikia, kad visi geresnieji vietiniai lietuviai, kokių jie nuomonų arba tikėjimo ne būtų, belpų Sim. Daukanto Dr-tę ir S. L. A. kuopą, prisirašydami ir prikalbinėdami kuodaugiausiai naujų sanarių: Dr-tei įsigyvenus, įgavus didesnę skaitliu sanarių, bus galima dides-nius darbus ant tautos labo nu-veikti. Galiausiai, vardan Simano Daukanto Dr-tės, visiems tautiš-ko reikalus supratusiems ir au-kutojams ir aukutojoms ištariu širdingą ačiū, tikėdamas, kad ir kitą kartą garbus tautiečiai kelių centų nepavydės ant pakliemo mūsų tau-tos. Simano Daukanto Dr-tė, ro-dosi, įves būdą rinkimo aukų kas-met po kelis kartus. Šelpkime lietuvius moksleivius, nes jie, įgavę apšvietimą, platis jį terp sa-vo tautiečių. Ateinantis kolekta-vimas, rodosi, bus ant naudos Tėv. Myl. Dr-tės ir lietuvų nelaisvių Japonijoje.

Is Baldwinville, Mas.

Lietuvių čia yra diktas burelis, bet su geris darbais jie nesigarsina. Teisybė, sudėjo jie \$2.35 ant lietuvų nelaisvių Japonijoje, bet ir ant toli ne visi aukavo.

Čiankščiam sude buvo prova Pranciškaus Girdičio, kurį skun-dė Patronele Rastus neva už be-gėdikių užpuolimą. Skundas vie-nog pasirodė ne teisingu. Mat mišgėta čia gimusi mergina, ne įgėdama dirbti, kitokiū būdu už-simane gyvenimą padaryti. Ne pasiekė vieiog.

Draugas.

Trecią kartą.

Novellė Lucijono Zuccolli.

— Nežinau, kodėl tu man tą vis-ką pasakoji — tarė Marco Pittara, palengva šluostydams stiklą.

Gasparis Vigo juokėsi; nakty, tuščioje karčemose Stefano Turlo, esančio ant kelio nuo Anticoli Corrado į Saracinesco, Gaspar gaudavo įkvėpimą ir čia jo fantazija tvėrė visokius planus. Jis pasakojo visokias istorijas savo draugui Marco ir perstatinėjo jas už tikrus atsitikimus buvusius toli-muose kraštuose ir istorijos tos, senos ar ne senos, aprašinėjo bali-lais figuras ir drebančius regėjimus.

Marco dusavo: jis nenorėjo kas vakars patekti į kilpas, bet draugė jis norėjo sau ir kitiems pradeiti savo drąsą.

Marco Pittara, pralobęs vynu prekėjas, tvirtas, apie penkių de-simčių metų, mėgstantis išsigirti, buvo neriviskai kaip moteris; jis kas vakaras išėdavo iš karčemos blyšką, raudoną namon daryda-masi į visas puses, lyg laukdamas, ar nesusitiks su koku ne paprastu matymu. Jis gyvenyo apie pusm-yį nuo Anticoli, o pasakotojų isto-riją Gasparui reikėjo pereiti vos porą žingsnių, kad prisigriebti na-mon.

— Gera drąsa — mislijo kartais Marco. — Jeigu Gaspar turėtų eiti teip toli kaip aš, tasyk norėčiau aš jį pamatyti.

Bet Gaspar Vigo nesibijojo. Su dviasdegiandžia darbo, su nera-mia dvasia, jis nenorėjo nupulti teip žemai kaip daugelis jo vien-kiesių, besisamdančių už mode-lius Rymo dailidarių varstotoose, jis apėjo sup Europos, išbandė tukstantį amatą ir su mažu kapita-lu sugrįžo į Anticoli, kur laiką pra-leido ant tinginai vėjo.

Jis dienas ir naktis praleidėdavo restoranuo-se ir karčemose, vaikščiodams iš Mandela ir Saracinesco į Servora, iš Augusta į Cinteramo. Jaunas gražutis, linksmas pasakotojas, kol ne pradėdavo pasakoti savo išmis-tų ne galimų istorijų; noriai vai-tydavo kitus, bet nesidūdavo nie-kam savęs nuskruioti. Gasparą visi pažinojo ir visi mylėjo.

Kartais jis pakeldavo tokius įsta-bius išmislus traukiančius kitus į apsarvystumus.

Jis tvirtino, paveikslan, jog kiek-vienas žmogus, pirma negu nu-mirs, du kartus stato ant pavojaus savo gyvybę; trečią kartą jau gili-nė neša.

— Atleiskite, susimildamas, — pasakė Marco tą vakarą, kada užsiminis, glėstė savo stiklą — aš turimi penkiasdešimt metų ir dar nė kartą mano gyvastis ne bu-vo pavojuje, visada gyvenau ra-miai.

— Tu pirmiausiai paklausyk — atkrito Gaspar. — Pirmiausiai tu ne gali pasakyti, kad tavo kailis niekada nebuvo pavojuje. Kartais iš dideliais pavojais, o apie tai nežinau. Mirtis lakioja aplink mus,

o mes jos nematome; ji užpuola ant kito ir rodosi, lyg kad ji ne bu-tų visai prie mus prisitartinusi.

— Tai tu turi tiesą — pasakė Marco, pripildamas jo stiklą.

— Žinoma, kad mano pusę tei-sybė. Bet kartais pasitaiko, kad su ja susitinki veidas į veidą.

— Su kuom? — paklausė Stefa-no Turlo, pabūds ant suolo.

— Su mirčia — atkrito Gaspar ir Marco vienu balsu.

— Et, šunes ją te suėda — atsakė Stefano, vėl užmėrkdamas akis.

— Ir teip, tu esi su ja veidas į veidą ir matai ją — traukė toliau Gaspar. Ir du kartų ji tavę ne kliudo, o trečią kartą nuneša, kaip tikras savininkas!

Jis pakėlė stiklą ir išgėrė vienu mauku.

— O tu? — paklausė Marco, už-imtas tokiu kabalistisku išradimu.

— Tau ar pasitaikė ją matyti?

Gaspar Vigo susiraukė, paglo-stė juodą kaip anglis barzdą, ir iš-tarė beveik pusalsiai.

— Du kartul!

— Tai teip! — suriko Marco. — Kur?

— Pirmą kartą Londone: aš nu-puoliau nuo vežimo, kuriame va-ziauvu ir patekau terp arklio kojų. Vežimas buvo prieskos prikrautas ir ratai praėjo vos du centimetru nuo mano galvos; dar ant pirkto arčiau ir iš mano galvos būtų pasidaręs blynas.

— O antrą kartą? — paklausė Marco.

— Antrą kartą? — Ryme — pasakė Gaspar ir nepridėjo daugiau nė žodžio.

— Ryme? Kaip gi? — paklausė Marco, veltu laukdamas tšos pasakojimo.

Gaspar vėl paglostė barzdą ir su-traukęs lūpas, tarė:

— Moteriškas klausymas. . . .

Nutilo viskas ir tulą laiką abu-du draugai klausė daing jaunuo-menės kalnuose. Ketvergais ir subatos jaunomėnė vaikščioda-vo prieš namus savo nymylėtinui, akompanijuodami ant instrumen-tų, dainavo dainas, jį balsai skambėjo kalnuose ir slėnyse, besijung-dami kartais su balsais nakinių paukščių.

Ilgirdės, kad viena dainorių kompanija artinasi, Marco Pittara atsistojo, rengdamasi eiti drau-gė, Gaspar metė pinigų už vy-ną.

— Tai tu — pasakė Marco iš-eidamas — tu matei ją du kartus.

— Du kartus — atkrito Gaspar juodnai.

— O trečią kartą — galas?

Gaspar ne atsakė. Abudu prie-jo prie durų ir kada abudu prie-jo prie vartų, Marco ištiesė ranką prie draugo ir kaip kalbėdamas užduso, ištarė:

— Tikėkime, kad daugiau su ja nesutiksiva.

— Ko? — paklausė Stefano Turlo, keldamas uždaryti duris.

— Mirties! — atsakė Marco ir Gaspar drauge.

II.

Paejimas organizmo svieto.

Pagal Bittneri.

Slenkant gletėro ledams, jo nuslinkę pietus galas nuo didesnių šilumos, nuo šilumės saulės spindulių greitai tirpo, smarkiai tekanti vandens upelėlė nešė pėsčią ir dumblią žemyn ir klojo žemesnėse vietose. Tas tekantis vandens suklotas dumblio ir pėsčios eiles, paskui vėl užklojo nučiuosius toliau gletėro ledai ir jiems nutirpus, paliko ant žemės pavidale tep vadinamų suneštų vandenių eilių. Bet gletėro ledai negalėjo slinkti be galo, kadangi toliau į pietus šiluma buvo per didelė, ledas tep greitai gale tirpo, kaip greitai slinko, čiuožė visas gletėras, ir tokiu būdu saulės spinduliai nedaleido ledams nučiuoti toliau už jiems paskirto rubėžiaus.

Nuo sutirpusių ledų pasidarė tokia daugybė vandens, kad jis turėjo išsilieti per jūrių krantus ir padirbo naujas jūres: Aralo, Kaspiškai-Juodąsias, kurios vakaruose jungėsi su Tarpžeminėmis; iš jų iki šiol liko tik Juodosios jūrės, o Kaspiškos ir Araliosios pavirto į atskirus nuo jūrių surašus vandens didelių ežerų; nors į tuos ežerus teka upės ir nors juose vanduo suris, bet jie išliko nėra jūrems, tik ežerams, su jūrems neturi sąsijungimo. Bet gletėrai nesirėmė į tas jūres, tarp jų ledų ir jūrių buvo plati juosta sausumo su daugybe ežerų ir upių didesnių negu dabar. Tuose kraštuose, tarp jūrių ir gletėrų ledų, buvo kaip rojus, kur rinkosi, vystėsi, augo, veisėsi visa gyvybė ketvirtajam pasaulio žemės gyvenimo periodui.

Jau iš to, ką iki šiol paaikštinome, matyti, kad ir lediniuose laikuose ant žemės nevisu vienos buvo klimatinės sąlygos. Ledų apimtuose kraštuose klimatas buvo tep šaltas, kaip dabar kraštuose prie žemės polių, kur ledai tepsiogi niekada nenutirpsta; o tankiai kraštuose ledų apsiaustuose, bet jų neturintuose, buvo su visu šilta. Taip, pavyksian, šilčiau jau šilčiau, bet lediniuose laikuose pietinėje Prancūzijoje buvo po ledų, o užtai aplinkinėse Paryžiaus, taigi toliau į šiaurį, kur, rodosi, klimatas turėjo būti šaltesnis, augo vynuogės, laurų, figų ir kitokių medžių, kokių šiandien tuose kraštuose, dėl didesnių dabar šalčių, augti negal, žiemą išsila. Apeklaiti imant, augmenys augę ketvirtajam pasaulio žemės gyvenimo periodui, augančius dabar ant žemės. Dauge su augmenimis tolimų šiaurinių kraštų, tokių antai kaip poliariniai arba šiauriniai gluosniai (Salix polaris), mažiausiai šiauriniai berželiai (Betula nana) ir samanų, augo tepsiogi visokios atmainos aržuolių, popelių ir tt.

Kaslink gyvenusių ant žemės ketvirtajame pasaulio žemės gyvenimo, tai jie jau mažai kuom skyrėsi nuo šiandien ant žemės gyvenančių. Tuli iš jų užsiliko iki šiol diena ir baigia savo gyvenimą. Iš tokių reikia paminėti: gyvenančių dar Lietuvoje, Baltbaltijos gironės ir ant Kaukazo, žubrų, gyvenančių Australijoje paukštį emu ir pietinės Amerikos ir Naujos Zelandijos nepaleikantį paukštį Kiwi (apertix). Jo giminaitis, milžiniškas moa arba dinorinis gigantas, turėjęs 12 pėdų augščio, gyveno tepsiogi ant salos Naujos Zelandijos ir dar neseniai išnyko, o kaip tu li laikasčiai neseniai rašė, dar labai mažas

Moa ir kiwi.

skaitlius gyvena neapgyventuose žmonių kraštuose ant pietinės Naujos Zelandijos salos. Kiek teisybės vieną yra laikasčių žinių, sunku pasakyti; gana, kad niekam iš ištikimų Naujos Zelandijos gyvybės tirinėtojų nepasisekė jau niekur tu paukščių patikėti. Dar didesnis už moa buvo epiorinis, gyvenęs ant salos Madagaskaro, prie rytinių Afrikos pakrančių. Kiaušinis šio paukščio turėjo 14 colių, taigi dvi pėdi diametro; jo lukšto patilpo 148 vištų kiaušiniai. Apie milžinišką didumą šio paukščio galima turėti šokių

Skeletas epiorio.

tokį supratimą iš pridėto čia paveikslėlio, perstatantio skeletą paukščio, prie kurio, ant geresnio suliginimo didumo, padėti žmonių paveikslai. Kiaušinis ir skeletas to milžiniško paukščio yra Paryžiaus gamtos muziejuje. Dar geriau tą paukščio didumą galima matyti ant pridėto čia paveikslėlio viso paukščio, kaip jis išrodė gyvas. Ant suliginimo didumo, pridėtas ant paveikslėlio upinis arklis arba hipopotam. Kadangi surastas ant Madagaskaro epornio kiaušinis buvo didesnis ir su visu gerai išsilaikęs, tai

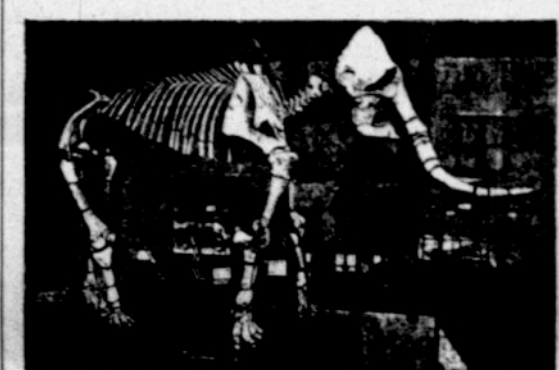
daugelis manė, kad tie paukščiai turi dar gyventi kur neprieinamose, žmonių neapgyventuose Madagaskaro kraštuose, bet gyvo jau niekam nepasisekė patikėti; reikia todėl

Epiorinis (Aepiorinis ingens).

manyti, kad tie milžiniški paukščiai jau visu išnyko, bet išnykti turėjo ne labai seniai.

Ledinio periodo laikuose atsirado milžiniškas, plaukais apžėlęs slonius, mamutus (Elephas primigenius) ir tokių jau plaukuotų nosaragis (Rhinoceros tichorhinus). Dėl ilgų ir tankių plaukų, uždegiančių jų kūną, abudu galėjo pakęsti didelių šalčių, dabar gilygiai sloniai, kaip ir nosaragiai gyvena tik šiltesnėse tep vadinamo senojo svieto kraštuose, šalčių nepakendė, kadangi trūkstą dabartinės atmainos saugojančių nuo šalčio vilnų. Mamutai turėjo 18 pėdų, taigi pusrėčio sieksio ilgio iltis, nosaragiai gi turėjo du tvirtus ragus. Giminingas nosaragiui elasmotherius turėjo vieną milžinišką ragą ant kaktos, kitą gi, daug mažesnį, ant nosies.

Skeletas sloniaus elephas ganesa.

Paminėsim dar milžinišką megatheriją (Megatherium Cuvieri), giminingą šios dienos tep vadinamiesiems tinginiams, gyvenantiems gironės pietinėse Amerikos; dabartiniai vienog maži, o megatherijus turėjo 18 pėdų augščio, kaulai jo buvo štyvesni už kaulus šios dienos slonių, taigi dabartinių tvirtesnių žvėrių. Milodon buvo jau daug mažesnis už megatheriją. Milžiniški glyptodontai, žvėrys serdokitinių veislės, turėjo 12 pėdų ilgio ir 7 pločio. Tų veislių žvėrys gyvena ir dabar, tik dabartiniai yra mažiausi, nežidumu, ne tvirtumu negali lygintis su gyvenusiais ant žemės laikuose ketvirtajame pasaulio; dabartiniai gyvena šiltesnėse kraštuose.

Iš elnių giminių gyveno tuose laikuose didelis su plačiais ragais elnias vadinamas cervus megaros. Plotis tarp ragų galų šitų milžiniškų elnių buvo 10 pėdų ir daugiau, taigi pusantro sieksio. Iš to ragų pločio galima jau turėti ir šokių tokį supratimą apie gyvulių didumą. Iš jautų giminių reikia paminėti tarą (Bos primigenius), gyvenusį vidurinėje Europoje dar XIII šimtmečiu, taigi laikuose Gedimino; jis gyveno ir Lietuvoje. Ragus jų vartojo Lietuvos, Lenkijos ir Volokietijos ponai ant puotų, iš jų gėrė midų ir kitokių gėrymų.

Iš užsilikusių iki šiol ant žemės žvėrių, gyvenusių laikuose ketvirtajame pasaulio, paminėsim: muskūnį jautį, šiaurinių elnių, taigi žvėris dabar gyvenančius tik šaltuose, begiriniuose kraštuose, tepsiogi lemningų, bobrų; šiandien vienog gyvenimo vieta šitų žvėrių yra labiau apribuota, daug mažesni. Bobrai, paveikslan, dar šimtas metų atgal gyveno ir Lietuvos upėse ir ežeruose, bet šiandien jau nėra, Europoje jie baigia jau nykti, yra jų daugiau tik Sibierijoje ir šiaurinėje Amerikoje. Vieni iš žingėdžiausių žinduolių ketvirtajame pasaulio žvėrių buvo naguočiai, su verblūdų ypatybėmis žvėrys, tep vadinamas macrauchenia, beveik dūsyk didesnis už šios dienos verblūdus. Netruko tuose laikuose ir tep vadinamų krepšinių žvėrių, koki užsiliko dar iki šiol Australijoje, tik ten dabar gyvenanti yra mažiausi ir tie baigia nykti; ketvirtajame pasaulio žvėrys gyveno žvėrys buvo milžiniško didumo: diprotodontas buvo milžinas, prilygęs ji prie šios dienos to skyriaus žvėrių, galva jo turėjo tris dešimt ilgio; ne daug mažesnis buvo ir thylacoleo. Pirminis buvo žolėdis, gyveno tep, kaip baigiantis jau buvo didesnis Australijoje kangurai, antrasis prigulėjo prie draskančių, mintančių mažesnių, silpnėsnių gyvūnų.

Bet svarbiausi žvėrys ketvirtajame pasaulio buvo draskantys, su kuriais ką tik atsiradęs ant žemės slėpusis žiškai ir protu ne augstai dar pasikėlęs žmogus vedė sunkią kovą už pirmą vietą tarp gyvūnų žemės gyvenimo; iš kovos tos viešog apdovanotas sutvėrimu protu žmogus išėjo pergalėtoju, užėmė pirmą vietą ir besilavinamas protiška, jau nesidėjęs iš tos pirmos vietos ištūmė. Iš draskančiųjų tų laikų (Tolliaus bus.)

Nauji Rasztai.

Prof. R. Vipper, Trumpa senovės istorija. Iz rusiškos kalbos vertė D. Chicago, Ill. 1904 m. 305 pusl.

Šitas raštas tilpo pirmą „Lietuvą“, todėl daugelis skaitytojų turėjo jau progą su juo pirmą susipažinti; knygoje pridėti tik parvoti žemėlapis, ko laikraštį ne buvo. Seniau istorijos rašėjai ant pirmos vietos statė kares valdovų vedamas, taigi seniau istorija buvo tai istorija valdovų ir karių. Šitame veikalke karės paskutinę užima vietą, ant pirmos vietos stovi istorija kultūros, kas ištiko yra kur kas svarbesniu už kares ir pačius visokių kraštų valdovus.

Naujas Kalendorius 1905 metais. Sutaisė P. M. Tilžė, 1904 m. 106 pusl.

Apart kalendoriškos dalies, telpa šitame kalendoriuje pirmiausiai statistikos žinios apie mūsų žemės gyventojus, ilgokas straipsnis p. a. Kaip žmonės išmoko rašyti ir knygas spaudinti. Iš tikro šitas straipsnelis ne apima rašto istorijos, iš to straipsnelio negalima žinoti kaip ir iš ko išsivystė literos, bet jis apima istoriją spaudos, taigi aiškina ne tep svarbų kaip raštas klausymą. Toliau eina pamokinimas, kaip sagoti akis nuo užsikrėtimo egiptišku uždegimu. Vaizdelis Prie šviesos, parašytas Jono Franko (turbūt Yvano Franko). Jis rašomas lenkiškai arba vokiškai visur pasirašo Yvan Franko, vardo savo ne vertia. Statistika Kauno ir Vilniaus gub. tik antai gyventojų skaitlius Vilniaus gub. paduotas klaidinai 1157228. Prūsų Lietuva. Lietuvių Amerikoje. Įstatai Tėvynės Myletojų ir Auksos Dr-tės. Ištrauka iš įstatų S. L. A. Kalinio daina ir Tautiška giesmė (su natos). Spaudos atgavimas. Lietuviški raštai išėjo iki 1904 m. Lietuvių išveistys. Politika.

Fr. Lemarch. Pirmoji pegeba neapgyventuose atsitikimuose. Įspėdė daktaras A. V. Tilžė, 1904 m. 120 pusl.

Saukė ir menosio užtemimai. Tilžė, 1908 m. 35 pusl.

Abidvi knygtės išleistos jau seniau ir apie jų išėjimą savo laike buvo paminėta; nežinojome todėl su kokių mierių kas mums antrą kartą atsinešė. Gal tai yra antra laida?

Ką kaštuoja laimė?

Parašė Fr. W. v. Oesteren.

Kada kunigaikštis Rajam iš Pahanore priaugo pilnų metų, pasakė jį prieš savo veidą tėvas, kunigaikštis ir pasakė: — Rajam! Nuo šios valandos aš darau tavę ponu tavo norų ir valdytoju tavo darbų. Nieks tegul ne drysta tavę kuom nors spausti. Spręskie tu pats apie savo likimą.

Jaukas kunigaikštis žemai pasilenkė, dėkavodamas tėvui ir tuojau nukreipė savo žingsnius pas vergę Gurnaidą. Jis stėjo prieš jį ir pasakė: — Aš myliu tavę, Gurnaidą. Tavę apturėti yra sapnas mano laimės ir laimė mano sapnų. Bukie mano. Prieš Dievą ir žmonis noriu aš tavę už moterį turėti.

Vergę papurtė liūdnei savo galvą. — Ir aš tavę myliu, kunigaikštį Rajam! — pasakė ji. — Ir aš nežinau nei gėdijau didesni ir šviesesni laimės kaipi būti tavo moterė. Bet to aš negaliu tikėti.

Kodėl, Gurnaidą? — Aš esmu ponu mano norų, valdytoju mano darbų. Kas gal mano ir tavo geismus aprūpinti, kas gali mus skirti? — Kunigaikštį Rajam! Eikie ir suieškokie mano podę, feją Maghanur! Paklauskie jos, kaip brangę ją bita laimė, kiek ir kuom už ją tu turi užmokėti? Jeigu tu, tą dainojies, dar norėsi, tai grįžkie pas mane atgal ir tasyk aš sutinku amžinai tau prigulėti.

Nėra nieko, Gurnaidą, ko aš nepanorėčiau atiduoti už tą laimę. Su viskuom, kuom esmu ir ką turiu, ne bus man per brangus mūsų laimę nupirkti.

Gyvenk sveika. Aš suieškosiu tavo podę ir paskui sugrįšiu atgal. Kunigaikštis Rajam iš Pahanore sėdėjo ant greičiausio arklis ir jojo dvi dieni ir dvi nakti be pailsio, įsiekdamas feją Maghanur. Rytmetį trečią dieną jis stėjo prieš ją.

Aš noriu Gurnaidą, tavo krikšto vaiką imti už moterį — pasakė jis. — Ji sūnė manę pas tavę, galina feją, kad tu manę pamokytum, ką turiu daryti, kad tą laimę apturėčiau. — Tu turi ją pirkti, kunigaikštį Rajam iš Pahanore! — pasakė feją. — Aš žinau tai ir noriu tą padaryti. Visą, kuom esmu ir ką turiu, duodu aš už mano laimę. Pasakykie man, ką ji kaštuoja? — Tas kaštuoja tavo kunigaikštiską karūną. — Imkie ją. — Tas kaštuoja tavo galybę ir tavo turtus.

— Aš aukauju abudu. — Tas kaštuoja tavo širdį. — Aš nužudyti ją esmu pasirengęs.

— Ir tavo gyvastį. — Noriai mirsiu, pabandęs laimės.

— Gyvastį tavo tėvo. Kunigaikštis nusigando. — Jeigu to neatbūtinai reikia — pasakė ant galo sunkiu balsu. — Gyvastį tavo motinos. Rajam suriko. — Ne, tas yra negalimu. — Tai laimė ne gal but tavo, kunigaikštį Rajam iš Pahanore.

Iš vedė valandą basią, tykią kovą su savim. Pergalėtas, jis ant galo pasakė vos girdimu balsu: — Gerai. Imkie ir tą.

Čia feją nusijuokė ir pasakė: — Aš tik štukavojau, norėdama tavo širdį išbandyti, kunigaikštį Rajam iš Pahanore — pasakė ji. — Daug mažiau kaštuoja laimė.

— Baisi štukai! Kietas išbandymas — pasakė kunigaikštis. — Bet sakykie, ką gi kaštuoja ta laimė? — Nė tavo vainiką, nė tavo galybę ir tavo turtus, nė tavo širdį, nė tavo gyvastį, nė tavo brangų ypata, nė jokio peilio įdurimo, tik kas dieną iki paskutinėi tavo dienei, kur čia to žmogelio liogika? Padėkim sau, jeigu ir butų gauta judo grašiai, kaip p. M. savo sako straipsnėje, tai argi rastųsi nors vienas ant tiek paikas pasigirti p. M.? Bet jeigu p. M. buvo valia klausu, po kiek gavom, tai pati valia buvo p. M. V. sakyk kad po \$500, bet turbūt p. M. bus sunku surast ant to liudininkai, pakol jis bus Mikolainiu.

Kaslink provos, tai kaip minavojom, tapo nukelta iki seimui, o ir apie provos tikrą stovį, kol neuzbaigta, nematome reikalo jos pilnai išguldę visuomenėi, bet jeigu mudu, V. ir P., norim matyt jos galą, tai turbūt mes provos dalykus matom aiškiau negu p. M. ir tokiu būdu bandėm sueti į santaiką, ant paduotų „V. L.“ išlygų. Bet pribuvo p. M. ir neprijo ant išlygų, tasyk mudu, V. ir P., su prieligos pusės komitetu sutarėm ir pasirašėm, atiduot seimams ant nutarimo, priimt išlygas, ar eit toliaus provotis.

Pranešam guodotinėms kuopoms, ir abelnei Susienvijimui, kad šį reikalą padavėm prezident. S. L. A., kad jie, centr. viršininkai, rodavutys, ką turime veikti su šiūm reikalais, pasitikim, jog centr. viršininkai, pasirodė, praneš ir guodotinėms kuopoms, kad kuopos turės veikti šiame reikale.

Taigi, guodotini draugai, malonėk patėmyt, kad čia nėra tep bausis dalykas, kaip p. M. perstato savo riebiame straipsnyje, kur jis stengiasi parodyti, kad neva tik jam vienam rupi gerovė Susienvijimui, o mudu perstato už lūdas pardavėjus, bet pasitikim, kad ateitis parodys, kas yra veltijos gero Susienvijimui, o kas yra judoškiai ir išnaudotojai.

Su guodone.

M. Valentanavicia, P. S. Paseckas.

Provos komitetai.

„Šiaudinės ugdos.“

„Žvaigždės“ num. 45 yra patalpinta kun. J. V. Kudirkos „Šiaudinių ugdų“ [— Kudirkos žodžiai] kontraktais, kurs skamba sekanciai:

„31 spalio ponai Paseckas, Valentanavicia ir Tamas Paukštis pribuvo pas mane ir po ilgų kalbėjimų ir tarybų, kurias užbaigėm ant ryt Wilkesbarre, sutarėm šitokias ugdas: Mes duosim Susiv. L. A. 800 dol. ir trečią dalį mūsų Susienvijimo knygy, gaudami nuo jų pusę Kriausio gramatikų; kaštusgi court' per pusę užsimokėsim ir mes „pasistoravom“ čarterį ir pečėti su literoms R. C., t. y. Susiv. Liet. R. K. A., kaip buvo nutarta ant seimo Wilkesbarre. [— ant kol] „anuod komisijos vyru pasirašė.“

„Vienybės“ num. 45 „anuod dviejų komisijos vyru“ pranešime „Dalykose provos S. L. A. su S. L. R. K. A. skaitėme:“

„S. R. K. A. (Susiv. Rymo Katolikų) sugrąžina mums čarterį, pečėti, pusę knygy — ir \$300 —“

Bet iš kun. Kudirkos tų „Šiaudinių ugdų“ kontrakto aiškiai matyt, jog apie grašinimą čarterio ir pečėties nėra nė mislies, ir kad „anuod komisijos vyru“ su p. Tama yra nutarę čarterį ir pečėti palikti kunigams, dēlo p. Tamas Paukštys jau dirba net nuo spalio mėnesio 1908 metų. Jeigu kunigai gražintų tai, kaip rašo p. Paseckas ir Valentanavicia, tai kun. Kudirka būtų parašęs tame „Šiaudiniame kontrakte“ šiteip:

„Mes duosime Susiv. L. A. čarterį, pečėti, 300 dol.“ ir tt., ir nebūtų rašęs, kad „mes pasistoravom“ čarterį ir pečėti su literoms R. C., — kaip buvo nutarta ant seimo Wilkesbarre [kur kunigai nutarė pridėti prie S. L. A. literas R. C.], bet būtų parašęs, o „mes pasistoravom“ išsiimti sau naują čarterį ir pečėti su literoms Susiv. L. R. K. A.“ ir tt.

Tikrai „Šiaudinės ugdos!“ Patys kunigai jas tep pavadinė ir iš to juokiasi, o mūsų didvyriai nuvedžiojai, jog didelį darbą nuveikė, ne patys nežinodami apie ką tarėsi, nė ką jie gauna. Iš to džiaugsmo jie net užmiršo provos dieną, ir tą atklėmė nuo pamedelio, 31 spalnio, ant nedidelios, 30 spalnio; užmiršo kiek gauna knygy ir kad negauna čarterio su pečėčiu. Aišku kaip ant delno! Ponai Paseckas ir Valentanavicia,

to, nepaisydami kiek patrotys, [žinoma, kad ir dasyk daugias] bet turim gaut tiek, [lyg kad jau ir žino kiek]. O apie liudininkų tasybes ir gašinimą laiko jam nepaieina; turbūt M. laiko nestokuoja, o da ir nauda priegtam yra šio kio toka.

Teipgi p. M. savo straipsnyje net su seilės nubėgimu užmėtinėja, buk M. Valentanavicia pasigyręs apie gavimą po \$500 judo grašių nuo S. L. R. K. A. komiteto už gerą patarnavimą suėjime į santaiką [gaila, kad nepasilepė p. M. pusę, tasyk beabejo tep marku, guodotini draugai, malonėk tikėm, kur čia to žmogelio liogika? Padėkim sau, jeigu ir butų gauta judo grašiai, kaip p. M. savo sako straipsnėje, tai argi rastųsi nors vienas ant tiek paikas pasigirti p. M.? Bet jeigu p. M. buvo valia klausu, po kiek gavom, tai pati valia buvo p. M. V. sakyk kad po \$500, bet turbūt p. M. bus sunku surast ant to liudininkai, pakol jis bus Mikolainiu.

Kaslink provos, tai kaip minavojom, tapo nukelta iki seimui, o ir apie provos tikrą stovį, kol neuzbaigta, nematome reikalo jos pilnai išguldę visuomenėi, bet jeigu mudu, V. ir P., norim matyt jos galą, tai turbūt mes provos dalykus matom aiškiau negu p. M. ir tokiu būdu bandėm sueti į santaiką, ant paduotų „V. L.“ išlygų. Bet pribuvo p. M. ir neprijo ant išlygų, tasyk mudu, V. ir P., su prieligos pusės komitetu sutarėm ir pasirašėm, atiduot seimams ant nutarimo, priimt išlygas, ar eit toliaus provotis.

Pranešam guodotinėms kuopoms, ir abelnei Susienvijimui, kad šį reikalą padavėm prezident. S. L. A., kad jie, centr. viršininkai, rodavutys, ką turime veikti su šiūm reikalais, pasitikim, jog centr. viršininkai, pasirodė, praneš ir guodotinėms kuopoms, kad kuopos turės veikti šiame reikale.

Taigi, guodotini draugai, malonėk patėmyt, kad čia nėra tep bausis dalykas, kaip p. M. perstato savo riebiame straipsnyje, kur jis stengiasi parodyti, kad neva tik jam vienam rupi gerovė Susienvijimui, o mudu perstato už lūdas pardavėjus, bet pasitikim, kad ateitis parodys, kas yra veltijos gero Susienvijimui, o kas yra judoškiai ir išnaudotojai.

Su guodone.

M. Valentanavicia, P. S. Paseckas.

Provos komitetai.

„Šiaudinės ugdos.“

„Žvaigždės“ num. 45 yra patalpinta kun. J. V. Kudirkos „Šiaudinių ugdų“ [— Kudirkos žodžiai] kontraktais, kurs skamba sekanciai:

„31 spalio ponai Paseckas, Valentanavicia ir Tamas Paukštis pribuvo pas mane ir po ilgų kalbėjimų ir tarybų, kurias užbaigėm ant ryt Wilkesbarre, sutarėm šitokias ugdas: Mes duosim Susiv. L. A. 800 dol. ir trečią dalį mūsų Susienvijimo knygy, gaudami nuo jų pusę Kriausio gramatikų; kaštusgi court' per pusę užsimokėsim ir mes „pasistoravom“ čarterį ir pečėti su literoms R. C., t. y. Susiv. Liet. R. K. A., kaip buvo nutarta ant seimo Wilkesbarre. [— ant kol] „anuod komisijos vyru pasirašė.“

„Vienybės“ num. 45 „anuod dviejų komisijos vyru“ pranešime „Dalykose provos S. L. A. su S. L. R. K. A. skaitėme:“

„S. R. K. A. (Susiv. Rymo Katolikų) sugrąžina mums čarterį, pečėti, pusę knygy — ir \$300 —“

Bet iš kun. Kudirkos tų „Šiaudinių ugdų“ kontrakto aiškiai matyt, jog apie grašinimą čarterio ir pečėties nėra nė mislies, ir kad „anuod komisijos vyru“ su p. Tama yra nutarę čarterį ir pečėti palikti kunigams, dēlo p. Tamas Paukštys jau dirba net nuo spalio mėnesio 1908 metų. Jeigu kunigai gražintų tai, kaip rašo p. Paseckas ir Valentanavicia, tai kun. Kudirka būtų parašęs tame „Šiaudiniame kontrakte“ šiteip:

„Mes duosime Susiv. L. A. čarterį, pečėti, 300 dol.“ ir tt., ir nebūtų rašęs, kad „mes pasistoravom“ čarterį ir pečėti su literoms R. C., — kaip buvo nutarta ant seimo Wilkesbarre [kur kunigai nutarė pridėti prie S. L. A. literas R. C.], bet būtų parašęs, o „mes pasistoravom“ išsiimti sau naują čarterį ir pečėti su literoms Susiv. L. R. K. A.“ ir tt.

Tikrai „Šiaudinės ugdos!“ Patys kunigai jas tep pavadinė ir iš to juokiasi, o mūsų didvyriai nuvedžiojai, jog didelį darbą nuveikė, ne patys nežinodami apie ką tarėsi, nė ką jie gauna. Iš to džiaugsmo jie net užmiršo provos dieną, ir tą atklėmė nuo pamedelio, 31 spalnio, ant nedidelios, 30 spalnio; užmiršo kiek gauna knygy ir kad negauna čarterio su pečėčiu. Aišku kaip ant delno! Ponai Paseckas ir Valentanavicia,

čia vienodu neturėjo tiesos daryti tų „Šiaudinių ugdų“ be susizinojimo su visais komisijos sanariais. Neturėjo tiesos priimti p. Tamo Paukščio, žinodami jo šiaudinių pastovumą. Neturėjo tiesos ant tokių „Šiaudinių ugdų“ sutikti, nes S. L. A. seimai išrinko ir patvirtino provos komisiją atjiešiojimui viso S. L. A. turto. Seimai tik žodžiu įsakė provos komisijai, jog gal taikintiesi, jeigu kunigai gražintų S. L. A. turą pagal pasidalinimą sanarių, kur S. L. A. priklauso vien pinigais \$1077.50, ne skaitant knygy, spaustuves, knygu ir karunos. Ant galo neturėjo tiesos pavesti tą dalyką [t. y. „Šiaudines ugdas“] nusprendimui centrališkio komiteto, kurio sanarių, p. T. Paukštys, tep smarkiai šoka pagal kunigų griežimą. Provos komisija nepirguli nuo centr. komiteto, bet nuo seimo, tai yra, kuopų ir sanarių. Jeigu centr. komitetas būtų provos komisiją išrinkęs, tada ji prigulėtų nuo centr. komiteto. Dabartiniamė suvėlime reikaly, aš už savo pareigą laikau viską pranešti kuopoms ir sanariams, kas dedasi mūsų organizacijoj, idant iš laiko apsisergėtume, kad laisvas susijung. S. L. A. vėl nepatektų į kunigų globą, nes kn. Kudirka tame „Žvaigždės“ num. rašo:

„Galima tikėtis, kad kuopos, ar Seimas, kaip nutarėm palikti, apsidirbs su Mikolainiu, ir prova bus pabaigta.“

Iš kur gavo tą tiesą kun. Kudirka nutarti palikti kuopoms arba Seimui apsidirbimą su Mikolainiu? Iš kur apie tai žino? Ar tai jau kun. Kudirka yra S. L. A. diktatorius?

Bet štai kame to „apsidirbimo“ branduolys. Neretika užmirkti, jog tarpe S. L. A. sanarių yra daugelis „Šiaudinių“, ir jog kunigai jau dabar varo agitaciją tarpe S. L. A. sanarių, idant ant ateinančio Seimo nusiustų daug „Šiaudinių“ delegatų, kaip tai jie buvo prisigriebę tokių ant 16 Seimo, kurie nutartų sustabdyti provą ir viską palikti ir atiduoti kunigams, kurie gana daug rašė „Z.“, jog S. L. A. gyvyuoja po jų valdžia [nes čarteris jų rankose] ir tokiu būdu visas S. L. A. turtas jiems priklausų, kas jiems atidavus ir dar persiprašius, jie dovanos S. L. A. sanariams prasikaltimą prieš juos.

Tai koks kunigų mieriis, ir dėlto jie jau dirba! Jie viską daro, ką gali, kad tik supidyti S. L. A. sanarių.

Kada du provos komisijos sanarių sulaužė Seimų nutarimus ir reikalavimus, nepildė savo užduočių kaip reikia, todėl kuopų ir sanarių pareiga yra, viską laimai apsisvarčius, išrinkti naujus du sanarių į provos komisiją, kuri išpildytų seimų nutarimus.

P. Mikolainis.

Visos tos polemikos vedamos per laikraščius ne atsakančiai: panašios atsitikimuose kitos tautos elgtus kitaip ir apseitų be vaidų, kokių pas mus, dėl lauzymo formų, ir be to yra per daug. Panašios atsitikimuose nesutinkanti komisijos sanarių cikuliaru pranešę ką nori organizacijos kuopoms, o tos praneštų savo nusprendimui centrališkiesiems viršininkams, tie pagal kuopų balsus, nuspręstų ką daryti. Ne būtų tasyk nė vaidų, nė nevaisingų polemikų.

Red.

Pataisymas.

Užpėreimate „Lietuvos“ numerį patilpo korespondencija iš East St. Louis, Ill. su pasigarsinimu apie sudėjimą 1 dol. ant lietuvių nelaisvę Japonijoj. Pačiame užvadime ir pravardė vieno auktojo įsikverbė zeceriskai klaidina (ne cenzura, kaip mane klaidą taisantis. Tokių žinučių ir Maskolijoj cenzoriai ne perkeičia. Zeceriskos klaidos visur pasitaiko. Rd.) turi but: „Iš St. Louis, Mo., o ne Iš East St. Louis, Ill. Auktoja, kurios pravardė perkeičta, yra Katarina Sabatinė, o ne Sakalinė.

Drangysčių Reikalai

Chicago. Telsybes Myletoju Dr-tė ant savo pusmetinio susirinkimo nutarė paremti Artojos užmąnyms kaslink invedimo lietuvių tautos statistikos Susienvijų Valstijų laike abelno gyventojų surašo.

Dėltoje medžiame išleisloj „Lietuvos“ patalpinti ezita nutarime dėl šit

Ant ismardavojimo dideli rūmai. Atsiskaitė „Lietuvos“ redakcija.

Reikalavus 500 darbininkų, Michigano ir Wisconsinio gres. Mokestis nuo 300 iki 825 ant mėnesio, boordas ir rūmai, kelionė pigi. Reikalavus 500 angliškų, 1000 darbininkų, boordas ir rūmai, kelionė pigi. Reikalavus 500 angliškų, 1000 darbininkų, boordas ir rūmai, kelionė pigi.

Atsiskaitė in offiss: 4217 S. Ashland ave., 608 Noble st., arba in didžiulio 107 Washington st. Rūmai 18.

J. Lucas, Lietuviškas agentas, (23-12)

Reikalavus valkias Lietuvos gerai mokantis rašyti lietuviškai, lenkiškai ir maskoliškai ir maud susaunantis angliai. Turi turėti tris ar keturis simtus dolerių užstatymui kancijos, darbas savaris ir lengvas; neturinti reikalingam pinigui neatsiliepi. Atsiskaitė pas:

F. J. Mockevičius, 83 Endicott st., Boston, Mass.

Reikalavus geras, žinantis amata, padorus vargšams prie lietuviškos katalikiškos bažnyčios; vieta yra geras ir apmestas; nesigraudina; norint ja apimti, turi atlikti patį vietinį kleboną, imant paduotą adresą ir prašant; kiek turi metu, vėdes ar pasuotus, kur mokytis ir ar suprantu bažnytinę muziką ir giedojimą; ar patis turi balsą ir koki ir koki vėsi ir koki bažnytinį chorą; teigti turi prašant, kur paklauskai pildyti tarnystę, prisidavimas joje palidijimai.

Rev. C. Skrypius, (11X-26) Westville, Ill.

Reikalavus geras barkiperis, mokantis lietuviškai ir lenkiškai kalbą; atsiskaitė reikią pas F. Ellis 11312 Front st. Kensington, Ill.

Ant pardavimo geras salimas pigi; atsiskaitė per nr. 151 Canalport ave.

Pigiai ant pardavimo geras lotas ant Hermiteage ave. arti 46tos ul., netoli lietuviškos bažnyčios. Atsiskaitė in „Lietuvos“ redakcija.

JONAS SZOLIS,

Pirko namą už \$9000.00 pn. 4508 S. Laflin st. Chicago, Ill. ir aišdara jame

Grosorno ir Buczerne.

Užlanko savičda ir gers tavora ir viska padavda pigiau negu kitai.

(2-25-05)

Lietuviškas Agentas knygu ir laikraščiu.

Pas mane galima gauti visokių knygu socializmo, vokiečių ir religizmo; skaito padarvėnų britav, pulnis, gulinis literas, kalpoji ir plunksnos padukoms ir palatūs. Viska ta gausi pas lietuvi.

K. Rutka, 1914 Ann st., Pittsburg, Pa.

Syki pirks vel pirks.

Išties grauliasis gromomais popier galima gauti pas mano, pirksiu 26, pasidoms makdome, o gausi tusina - agutams makdome uždarbi. Pas mane galima išsirasyti laikraščius - Lietuva, Vienybė Lietuviški, Darbininkų Bala, Ukienis, Varpa ir Spindul. Užsimokėjusiu už laikraščius duodame dovaneles.

N. Gendrolis, 194 Athens st., So. Boston, Mass.

Tik už 10c.

Tuzinas kuogražiausių popieru su visokiomis pavėnėvėm ir kuopkūlėms kviokom, kurios rodo paties kalbą. Kas prisius 30c. gaus 13 popieru ir 2 knygti: Žydo pakuta ir Saliamono knyga. Teigiami mes pasirašykame iš Palangos lietuviški, Trajanok, kuri yra gerose už visat kitas, bakslai paduome už 30c. Turime dides krautavė visokių Knygu, Abrodū, Abrodū, audiamu Altoru ir kitiems, kurie yra gerai išmokę lietuviški ir duodame geras uždarbi. Norintems išsiimti pigiau už 2c. stempas pasirašykame kataloga.

Mathews Zukaitis, 227 E. Main st., New Brw Conn.

BREVIORELIS

KATALIKIŠKA MALDU KNYGĖLĖ, Pavesta Lietuviški Katalikiški Jauomelel.

Knygos kainos: 10c, 20c, 30c, 40c, 50c, 60c, 70c, 80c, 90c, 1.00, 1.25, 1.50, 2.00, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00, 4.50, 5.00, 5.50, 6.00, 6.50, 7.00, 7.50, 8.00, 8.50, 9.00, 9.50, 10.00, 10.50, 11.00, 11.50, 12.00, 12.50, 13.00, 13.50, 14.00, 14.50, 15.00, 15.50, 16.00, 16.50, 17.00, 17.50, 18.00, 18.50, 19.00, 19.50, 20.00, 20.50, 21.00, 21.50, 22.00, 22.50, 23.00, 23.50, 24.00, 24.50, 25.00, 25.50, 26.00, 26.50, 27.00, 27.50, 28.00, 28.50, 29.00, 29.50, 30.00, 30.50, 31.00, 31.50, 32.00, 32.50, 33.00, 33.50, 34.00, 34.50, 35.00, 35.50, 36.00, 36.50, 37.00, 37.50, 38.00, 38.50, 39.00, 39.50, 40.00, 40.50, 41.00, 41.50, 42.00, 42.50, 43.00, 43.50, 44.00, 44.50, 45.00, 45.50, 46.00, 46.50, 47.00, 47.50, 48.00, 48.50, 49.00, 49.50, 50.00, 50.50, 51.00, 51.50, 52.00, 52.50, 53.00, 53.50, 54.00, 54.50, 55.00, 55.50, 56.00, 56.50, 57.00, 57.50, 58.00, 58.50, 59.00, 59.50, 60.00, 60.50, 61.00, 61.50, 62.00, 62.50, 63.00, 63.50, 64.00, 64.50, 65.00, 65.50, 66.00, 66.50, 67.00, 67.50, 68.00, 68.50, 69.00, 69.50, 70.00, 70.50, 71.00, 71.50, 72.00, 72.50, 73.00, 73.50, 74.00, 74.50, 75.00, 75.50, 76.00, 76.50, 77.00, 77.50, 78.00, 78.50, 79.00, 79.50, 80.00, 80.50, 81.00, 81.50, 82.00, 82.50, 83.00, 83.50, 84.00, 84.50, 85.00, 85.50, 86.00, 86.50, 87.00, 87.50, 88.00, 88.50, 89.00, 89.50, 90.00, 90.50, 91.00, 91.50, 92.00, 92.50, 93.00, 93.50, 94.00, 94.50, 95.00, 95.50, 96.00, 96.50, 97.00, 97.50, 98.00, 98.50, 99.00, 99.50, 100.00, 100.50, 101.00, 101.50, 102.00, 102.50, 103.00, 103.50, 104.00, 104.50, 105.00, 105.50, 106.00, 106.50, 107.00, 107.50, 108.00, 108.50, 109.00, 109.50, 110.00, 110.50, 111.00, 111.50, 112.00, 112.50, 113.00, 113.50, 114.00, 114.50, 115.00, 115.50, 116.00, 116.50, 117.00, 117.50, 118.00, 118.50, 119.00, 119.50, 120.00, 120.50, 121.00, 121.50, 122.00, 122.50, 123.00, 123.50, 124.00, 124.50, 125.00, 125.50, 126.00, 126.50, 127.00, 127.50, 128.00, 128.50, 129.00, 129.50, 130.00, 130.50, 131.00, 131.50, 132.00, 132.50, 133.00, 133.50, 134.00, 134.50, 135.00, 135.50, 136.00, 136.50, 137.00, 137.50, 138.00, 138.50, 139.00, 139.50, 140.00, 140.50, 141.00, 141.50, 142.00, 142.50, 143.00, 143.50, 144.00, 144.50, 145.00, 145.50, 146.00, 146.50, 147.00, 147.50, 148.00, 148.50, 149.00, 149.50, 150.00, 150.50, 151.00, 151.50, 152.00, 152.50, 153.00, 153.50, 154.00, 154.50, 155.00, 155.50, 156.00, 156.50, 157.00, 157.50, 158.00, 158.50, 159.00, 159.50, 160.00, 160.50, 161.00, 161.50, 162.00, 162.50, 163.00, 163.50, 164.00, 164.50, 165.00, 165.50, 166.00, 166.50, 167.00, 167.50, 168.00, 168.50, 169.00, 169.50, 170.00, 170.50, 171.00, 171.50, 172.00, 172.50, 173.00, 173.50, 174.00, 174.50, 175.00, 175.50, 176.00, 176.50, 177.00, 177.50, 178.00, 178.50, 179.00, 179.50, 180.00, 180.50, 181.00, 181.50, 182.00, 182.50, 183.00, 183.50, 184.00, 184.50, 185.00, 185.50, 186.00, 186.50, 187.00, 187.50, 188.00, 188.50, 189.00, 189.50, 190.00, 190.50, 191.00, 191.50, 192.00, 192.50, 193.00, 193.50, 194.00, 194.50, 195.00, 195.50, 196.00, 196.50, 197.00, 197.50, 198.00, 198.50, 199.00, 199.50, 200.00, 200.50, 201.00, 201.50, 202.00, 202.50, 203.00, 203.50, 204.00, 204.50, 205.00, 205.50, 206.00, 206.50, 207.00, 207.50, 208.00, 208.50, 209.00, 209.50, 210.00, 210.50, 211.00, 211.50, 212.00, 212.50, 213.00, 213.50, 214.00, 214.50, 215.00, 215.50, 216.00, 216.50, 217.00, 217.50, 218.00, 218.50, 219.00, 219.50, 220.00, 220.50, 221.00, 221.50, 222.00, 222.50, 223.00, 223.50, 224.00, 224.50, 225.00, 225.50, 226.00, 226.50, 227.00, 227.50, 228.00, 228.50, 229.00, 229.50, 230.00, 230.50, 231.00, 231.50, 232.00, 232.50, 233.00, 233.50, 234.00, 234.50, 235.00, 235.50, 236.00, 236.50, 237.00, 237.50, 238.00, 238.50, 239.00, 239.50, 240.00, 240.50, 241.00, 241.50, 242.00, 242.50, 243.00, 243.50, 244.00, 244.50, 245.00, 245.50, 246.00, 246.50, 247.00, 247.50, 248.00, 248.50, 249.00, 249.50, 250.00, 250.50, 251.00, 251.50, 252.00, 252.50, 253.00, 253.50, 254.00, 254.50, 255.00, 255.50, 256.00, 256.50, 257.00, 257.50, 258.00, 258.50, 259.00, 259.50, 260.00, 260.50, 261.00, 261.50, 262.00, 262.50, 263.00, 263.50, 264.00, 264.50, 265.00, 265.50, 266.00, 266.50, 267.00, 267.50, 268.00, 268.50, 269.00, 269.50, 270.00, 270.50, 271.00, 271.50, 272.00, 272.50, 273.00, 273.50, 274.00, 274.50, 275.00, 275.50, 276.00, 276.50, 277.00, 277.50, 278.00, 278.50, 279.00, 279.50, 280.00, 280.50, 281.00, 281.50, 282.00, 282.50, 283.00, 283.50, 284.00, 284.50, 285.00, 285.50, 286.00, 286.50, 287.00, 287.50, 288.00, 288.50, 289.00, 289.50, 290.00, 290.50, 291.00, 291.50, 292.00, 292.50, 293.00, 293.50, 294.00, 294.50, 295.00, 295.50, 296.00, 296.50, 297.00, 297.50, 298.00, 298.50, 299.00, 299.50, 300.00, 300.50, 301.00, 301.50, 302.00, 302.50, 303.00, 303.50, 304.00, 304.50, 305.00, 305.50, 306.00, 306.50, 307.00, 307.50, 308.00, 308.50, 309.00, 309.50, 310.00, 310.50, 311.00, 311.50, 312.00, 312.50, 313.00, 313.50, 314.00, 314.50, 315.00, 315.50, 316.00, 316.50, 317.00, 317.50, 318.00, 318.50, 319.00, 319.50, 320.00, 320.50, 321.00, 321.50, 322.00, 322.50, 323.00, 323.50, 324.00, 324.50, 325.00, 325.50, 326.00, 326.50, 327.00, 327.50, 328.00, 328.50, 329.00, 329.50, 330.00, 330.50, 331.00, 331.50, 332.00, 332.50, 333.00, 333.50, 334.00, 334.50, 335.00, 335.50, 336.00, 336.50, 337.00, 337.50, 338.00, 338.50, 339.00, 339.50, 340.00, 340.50, 341.00, 341.50, 342.00, 342.50, 343.00, 343.50, 344.00, 344.50, 345.00, 345.50, 346.00, 346.50, 347.00, 347.50, 348.00, 348.50, 349.00, 349.50, 350.00, 350.50, 351.00, 351.50, 352.00, 352.50, 353.00, 353.50, 354.00, 354.50, 355.00, 355.50, 356.00, 356.50, 357.00, 357.50, 358.00, 358.50, 359.00, 359.50, 360.00, 360.50, 361.00, 361.50, 362.00, 362.50, 363.00, 363.50, 364.00, 364.50, 365.00, 365.50, 366.00, 366.50, 367.00, 367.50, 368.00, 368.50, 369.00, 369.50, 370.00, 370.50, 371.00, 371.50, 372.00, 372.50, 373.00, 373.50, 374.00, 374.50, 375.00, 375.50, 376.00, 376.50, 377.00, 377.50, 378.00, 378.50, 379.00, 379.50, 380.00, 380.50, 381.00, 381.50, 382.00, 382.50, 383.00, 383.50, 384.00, 384.50, 385.00, 385.50, 386.00, 386.50, 387.00, 387.50, 388.00, 388.50, 389.00, 389.50, 390.00, 390.50, 391.00, 391.50, 392.00, 392.50, 393.00, 393.50, 394.00, 394.50, 395.00, 395.50, 396.00, 396.50, 397.00, 397.50, 398.00, 398.50, 399.00, 399.50, 400.00, 400.50, 401.00, 401.50, 402.00, 402.50, 403.00, 403.50, 404.00, 404.50, 405.00, 405.50, 406.00, 406.50, 407.00, 407.50, 408.00, 408.50, 409.00, 409.50, 410.00, 410.50, 411.00, 411.50, 412.00, 412.50, 413.00, 413.50, 414.00, 414.50, 415.00, 415.50, 416.00, 416.50, 417.00, 417.50, 418.00, 418.50, 419.00, 419.50, 420.00, 420.50, 421.00, 421.50, 422.00, 422.50, 423.00, 423.50, 424.00, 424.50, 425.00, 425.50, 426.00, 426.50, 427.00, 427.50, 428.00, 428.50, 429.00, 429.50, 430.00, 430.50, 431.00, 431.50, 432.00, 432.50, 433.00, 433.50, 434.00, 434.50, 435.00, 435.50, 436.00, 436.50, 437.00, 437.50, 438.00, 438.50, 439.00, 439.50, 440.00, 440.50, 441.00, 441.50, 442.00, 442.50, 443.00, 443.50, 444.00, 444.50, 445.00, 445.50, 446.00, 446.50, 447.00, 447.50, 448.00, 448.50, 449.00, 449.50, 450.00, 450.50, 451.00, 451.50, 452.00, 452.50, 453.00, 453.50, 454.00, 454.50, 455.00, 455.50, 456.00, 456.50, 457.00, 457.50, 458.00, 458.50, 459.00, 459.50, 460.00, 460.50, 461.00, 461.50, 462.00, 462.50, 463.00, 463.50, 464.00, 464.50, 465.00, 465.50, 466.00, 466.50, 467.00, 467.50, 468.00, 468.50, 469.00, 469.50, 470.00, 470.50, 471.00, 471.50, 472.00, 472.50, 473.00, 473.50, 474.00, 474.50, 475.00, 475.50, 476.00, 476.50, 477.00, 477.50, 478.00, 478.50, 479.00, 479.50, 480.00, 480.50, 481.00, 481.50, 482.00, 482.50, 483.00, 483.50, 484.00, 484.50, 485.00, 485.50, 486.00, 486.50, 487.00, 487.50, 488.00, 488.50, 489.00, 489.50, 490.00, 490.50, 491.00, 491.50, 492.00, 492.50, 493.00, 493.50, 494.00, 494.50, 495.00, 495.50, 496.00, 496.50, 497.00, 497.50, 498.00, 498.50, 499.00, 499.50, 500.00, 500.50, 501.00, 501.50, 502.00, 502.50, 503.00, 503.50, 504.00, 504.50, 505.00, 505.50, 506.00, 506.50, 507.00, 507.50, 508.00, 508.50, 509.00, 509.50, 510.00, 510.50, 511.00, 511.50, 512.00, 512.50, 513.00, 513.50, 514.00, 514.50, 515.00, 515.50, 516.00, 516.50, 517.00, 517.50, 518.00, 518.50, 519.00, 519.50, 520.00, 520.50, 521.00, 521.50, 522.00, 522.50, 523.00, 523.50, 524.00, 524.50, 525.00, 525.50, 526.00, 526.50, 527.00, 527.50, 528.00, 528.50, 529.00, 529.50, 530.00, 530.50, 531.00, 531.50, 532.00, 532.50, 533.00, 533.50, 534.00, 534.50, 535.00, 535.50, 536.00, 536.50, 537.00, 537.50, 538.00, 538.50, 539.00, 539.50, 540.00, 540.50, 541.00, 541.50, 542.00, 542.50, 543.00, 543.50, 544.00, 544.50, 545.00, 545.50, 546.00, 546.50, 547.00, 547.50, 548.00, 548.50, 549.00, 549.50, 550.00, 550.50, 551.00, 551.50, 552.00, 552.50, 553.00, 553.50, 554.00, 554.50, 555.00, 555.50, 556.00, 556.50, 557.00, 557.50, 558.00, 558.50, 559.00, 559.50, 560.00, 560.50, 561.00, 561.50, 562.00, 562.50, 563.00, 563.50, 564.00, 564.50, 565.00, 565.50, 566.00, 566.50, 567.00, 567.50, 568.00, 568.50, 569.00, 569.50, 570.00, 570.50, 571.00, 571.50, 572.00, 572.50, 573.00, 573.50, 574.00, 574.50, 575.00, 575.50, 576.00, 576.50, 577.00, 577.50, 578.00, 578.50, 579.00, 579.50, 580.00, 580.50, 581.00, 581.50, 582.00, 582.50, 583.00, 583.50, 584.00, 584.50, 585.00, 585.50, 586.00, 586.50, 587.00, 587.50, 588.00, 588.50, 589.00, 589.50, 590.00, 590.50, 591.00, 591.50, 592.00, 592.50, 593.00, 593.50, 594.00, 594.50, 595.00, 595.50, 596.00, 596.50, 597.00, 597.50, 598.00, 598.50, 599.00, 599.50, 600.00, 600.50, 601.00, 601.50, 602.00, 602.50, 603.00, 603.50, 604.00, 604.50, 605.00, 605.50, 606.00, 606.50, 607.00, 607.50, 608.00, 608.50, 609.00, 609.50, 610.00, 610.50, 611.00, 611.50, 612.00, 612.50, 613.00, 613.50, 614.00, 614.50, 615.00, 615.50, 616.00, 616.50, 617.00, 617.50, 618.00, 618.50, 619.00, 619.50, 620.00, 620.50, 621.00, 621.50, 622.00, 622.50, 623.00, 623.50, 624.00, 624.50, 625.00, 625.50, 626.00, 626.50, 627.00, 627.50, 628.00, 628.50, 629.00, 629.50, 630.00, 630.50, 631.00, 631.50, 632.00, 632.50, 633.00, 633.50, 634.00, 634.50, 635.00, 635.50, 636.00, 636.50, 637.00, 637.50, 638.00, 638.50, 639.00, 639.50, 640.00, 640.50, 641.00, 641.50, 642.00, 642.50, 643.00, 643.50, 644.00, 644.50, 6